

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

ANUL XXIV Nr. 3406

Joi 6 octombrie 1955

4 PAGINI — 20 BANI

În interiorul ziarului:

Ing. A. Săndescu, L. Tintea — Pentru îmbunătățirea organizării întreprinderii socialiste pe șantierul de construcții (pag. 2-a).

Din carnetul scriitorului: Eugen Frunză — Omul, dacă vrea... (pag. 2-a).

O figură luminoasă a culturii românești de S. Bratu (pag. 2-a).

Cărți noi: „Potemkinii în România” (pag. 2-a).

Prof. univ. C. Ionescu-Bujor — Progresele învățământului superior în Republica Democrată Germană (pag. 3-a).

Cunoașterea reciprocă — mijloc de stringere a legăturilor de prietenie — Impresiile parlamentare japoneze care au vizitat țara noastră (pag. 3-a).

Mitingul de doliu consacrat memoriei Mariei Vasilevna Ilina (pag. 3-a).

Incheierea discuției politice generale în Adunarea Generală a O.N.U. (pag. 3-a).

D. Costin — Solii artei albaneze (pag. 3-a).

Vizita delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. în R.P.F. Iugoslaviei (pag. 4-a).

G. Soria — După votul de la O.N.U. în chestiunea Algeriei (pag. 4-a).

Tot sprijinul școlilor profesionale de ucenici

Economia noastră națională — industrie, transporturi, agricultură — se dezvoltă necontenit pe baza tehnicii înaintate. Introducerea mașinilor și utilajelor noi în diferite ramuri de producție impune pregătirea de noi cadre de muncitori cu o înaltă calificare, cu o specializare precisă și temeinică, oameni cu o solidă cultură tehnică, capabili să folosească cu pricepere întreaga capacitate de producție a mașinilor, să lucreze pentru o înaltă productivitate a muncii. O excepțională însemnătate au în această privință școlile profesionale de ucenici, create în urma reorganizării pe baze noi a învățământului tehnico-profesional.

Partidul și guvernul acordă acestor școli o atenție deosebită, deoarece ele trebuie să devină principala sursă de cadre muncitorești bine pregătite, capabile să rezolve cu succes problemele dezvoltării industriei noastre și a întregii economii naționale.

Marea majoritate a școlilor profesionale de ucenici și-au deschis cursurile la începutul lunii septembrie. Numeroase conducători de întreprinderi și unele ministere de resort s-au îngrijit din vreme de crearea condițiilor necesare bunului mers al școlilor profesionale. Bunoara, la școala profesională de ucenici nr. 2 din Capitală, școala care funcționează pe lângă întreprinderea „Tehnometal”, învățământul se desfășoară din plin încă de la începutul anului școlar. Trei zile pe săptămână elevii asistă la cursurile teoretice, iar alte trei zile fac practică — cei din anul I în atelierul școlii înzestrat cu toate utilajele necesare, iar cei din anii II și III la întreprinderea „Tehnometal” și în alte întreprinderi din Capitală. Școala dispune de cadre didactice calificate pentru materiile de cultură generală și de inginerii și mașinarii bine pregătite pentru materiile de specialitate. Practica ucenicilor este îndrumată îndeaproape de un grup special de ingineri și mașinarii. Internatul și cantina școlii sunt bine organizate și asigură ucenicilor cazarea și hrana corespunzătoare. Elevii au primit din timp echipament și rechizite școlare.

Trebuie spus însă că situația din școlile profesionale nu este pretutindeni satisfăcătoare. Unele conducători de întreprinderi neglijează problemele școlilor pe care le tutează, nu le consideră ca fiind efectiv probleme ale întreprinderii. Tocmai de aici decurg în primul rând o serie de fenomene negative, care dăunează procesului de învățământ. Bunoara, la școala profesională metalurgică de pe lângă uzinele „Mao Tze-dun” din Capitală, ucenicii din anul I n-au putut începe lucrările practice nici până la jumătatea anului septembrie, din pricina că au lipsit amenajate de către conducerea întreprinderii atelierul școlii. La fabrica de mașini-eletrice „Clement Gottwald” ucenicii, în loc să efectueze lucrări practice, sînt puși să care diferite materiale. În alte întreprinderi, citeva săptămîni după deschiderea anului școlar, nu erau încă terminate lucrările de reparații, iar elevii nu primiseră echipamentul necesar.

E de la sine înțeles că întreprinderile care neglijează școlile profesionale nesocotesc în fapt propriile lor interese de perspectivă. Fiecărui conducător de întreprindere care privește spre ziua de mâine și se preocupă de nevoile de cadre calificate ale întreprinderii sale trebuie să-i fie clar că toată școala profesională de ucenici este șantierul pe care se plămădesc cadrele de care are nevoie uzina, că este în interesul uzinilor al întreprinderii ca școala să funcționeze bine.

Unele ministere cunosc în mod superficial situația școlilor profesionale. Așa stau lucrurile, bunoara, la Ministerul Construcțiilor, unde serviciul de învățământ se mulțumește să trimită numeroase dispoziții întocmite birocratic, fără o cunoaștere vie, concretă a situației de pe teren. O adevărată conducere și îndrumare eficace a școlilor profesionale trebuie să se bazeze în primul rînd pe cunoașterea situației din fiecare școală în parte. Este indicat ca înseși cadrele conducătoare din ministerele de resort să viziteze periodic școlile profesionale și să intervină activ în înlăturarea deficiențelor constatate.

Trebuie spus că nici Ministerul Învățămîntului nu acordă atenția cuvenită școlilor profesionale din cadrul altor ministere. În general, în privința școlilor profesionale se simte nevoia îmbunătățirii simțitoare a colaborării diferitelor ministere cu Ministerul Învățămîntului; este necesar ca această colaborare să funcționeze din plin, în mod operativ, cu maximum de eficacitate, pe bază de informări și consultări reciproce asupra situației existente în școli și asupra nevoilor lor.

Cerința esențială în activitatea școlilor profesionale este asigurarea unei legături cât mai strînsă între cunoștințele teoretice și activitatea practică desfășurată în întreprinderi sau în atelierul școlii. În momentul de față, sarcina cea mai urgentă este completarea înzestrării atelierelor școlii cu mașini-unelte, repararea mașinilor uzate și recondiționarea vechiului utilaj, potrivit nevoilor actuale ale școlilor. Aducerea prejudicii desfășurării normale a practicii ucenicilor în atelierul școlii organele de resort din acele ministere (Ministerul Energiei Electrice și Industriilor Electrotehnice, Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini) care încă în aceste zile, la mai bine de o lună de la deschiderea școlilor, întirzie livrarea materialelor necesare.

O atenție deosebită necesită practica ucenicilor în întreprinderi, la locul de producție. În fiecare uzina sau fabrică ucenicii trebuie ajutați să-și însușească repede cunoștințele teoretice, de bun muncitor, legale de tehnica nouă și de procesele tehnologice perfecționate, să se familiarizeze cu cele mai noi mașini, cu metodele înaintate de lucru folosite în întreprinderea respectivă și în meseria pentru care se pregătesc. Conducerea de întreprinderi și directorii școlilor au datoria să studieze atent cele mai potrivite forme de organizare a practicii ca, de pildă, organizarea ucenicilor în echipe și brigăzi, repartizarea fiecărui lină pe lângă un frunțas în producție etc.

Muncitorii, mașinarii, inginerii din întreprinderi sînt chemați să înconjoare cu dragoste și grijă părintească pe tinerii elevii ai școlilor de ucenici, să le împărtășească cunoștințele și experiența necesară, să-i ajute în însușirea metodelor de lucru de înaltă productivitate, în dobîndirea de succese în producție. Trebuie creată în fiecare întreprindere o puternică opinie publică muncitorească, care să combată ascuțit pe acei mașinarii și muncitori, pușini la număr, care nu-și pun la inimă problema educării și dezvoltării profesionale a ucenicilor sau îi folosesc în muncii necorespunzătoare, împiedicîndu-i să învețe meseria.

Industria de mare răspundere revin mașinarii coordonatori și instructorii școlii din producție, care se ocupă în mod special de îndrumarea practicii ucenicilor. În această muncă trebuie alese cadre dintre cele mai calificate, oameni cu autoritate și cu o bogată experiență în producție, care să transmită ucenicilor toate cunoștințele acumulate și care să poată sufla în educarea lor ca muncitori deosebiti.

Școlile profesionale au sarcina să pregătească nu numai muncitori calificați, ci și lîneri înarmați cu cunoștințele multilaterale, cu un nivel de cultură ridicat, potrivit cerințelor ce se pun în fața unui om înaintat, constructor al socialismului. De aceea trebuie acordată o mare atenție însușirii cunoștințelor de cultură generală, precum și întregii activități a cadrelor de educație politică și a cercurilor de specialitate. Procesul de învățământ trebuie întregit armonios cu o activitate cultural-educativă extrașcolară bogată în conținut — filme, conferințe, întîlniri cu frunțasi ai producției, educație fizică și sport etc.

Este necesară o mai adîncă preocupare a întreprinderilor pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor materiale în care funcționează școlile profesionale. Terminarea grănică a lucrărilor de reparații, amenajarea internatelor, aprovizionarea bună a cantinelor — sînt sarcini care pot fi rezolvate pretutindeni operativ, cu forțe proprii, dacă există inițiativă și spirit gospodăresc.

Trebuie spus că unele sfaturi populare au schimbat fără nici un temei destinația unor localuri atribuite școlilor profesionale, provocînd astfel întirzieri în începerea cursurilor. Acolo unde s-au petrecut asemenea cazuri, sfaturile populare trebuie să ia grănic măsurile cuvenite pentru a ajuta școlii să-și desfășoare activitatea în cele mai bune condiții.

Marea însemnătate pe care o au școlile profesionale pentru industria noastră, pentru economia națională, impune comitetelor de partid regionale, raionale și orașenești o atenție specială față de aceste școli, controlarea și analizarea periodică a activității lor.

Organizațiile de partid din întreprinderi sînt chemate să acorde un sprijin eficace activității școlilor profesionale, să fie în permanență la curent cu situația din școală, cu nevoile ei, să se ocupe în mod deosebit de practica ucenicilor în producție, de felul cum muncitorii și mașinarii lucrează cu ucenicii, să ajute cadrele didactice ale școlii în rezolvarea problemelor legate de pregătirea profesională și de educarea politică-cetățenească a ucenicilor, pentru ca aceștia să devină muncitori înaintați, cu un înalt nivel de cunoștințe, cetățeni vrednici ai patriei noastre. Este necesar să sporească simțitor rolul organizațiilor U.T.M. din școlile profesionale în ce privește activitatea comunistă a tinerilor ucenici, dezvoltarea interesului și a dragostei pentru meseria pe care și-au ales-o, pentru întreprinderea în care lucrează.

Buna desfășurare a activității școlilor profesionale de ucenici, pregătirea temeinică a viitoarelor cadre de muncitori calificați — schimbul de mîine al clasei muncitoare — este o sarcină de cea mai înaltă răspundere.

Buna desfășurare a activității școlilor profesionale de ucenici, pregătirea temeinică a viitoarelor cadre de muncitori calificați — schimbul de mîine al clasei muncitoare — este o sarcină de cea mai înaltă răspundere.

Buna desfășurare a activității școlilor profesionale de ucenici, pregătirea temeinică a viitoarelor cadre de muncitori calificați — schimbul de mîine al clasei muncitoare — este o sarcină de cea mai înaltă răspundere.

Pe întinsul patriei noastre

Cuvîntul brigăzii frunțase Cu aceleași cuptoare — mai mult oțel

ORASUL STALIN (coresp. „Scinteii”). În cele zece luni de la înființare brigada de producție condusă de tov. Boros Alida din sectorul bloc-motor al uzinelor „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin a obținut o serie de succese devenind una din brigăzile frunțase ale sectorului. Numai în ultimul timp membrii acestei brigăzi au recondiționat 112 blocuri cu defecțiuni de turnare, dînd totodată peste sarcina de plan 42 de blocuri.

Luni dimineață, cînd au venit la lucru, toți cei 12 membri ai brigăzii cunoșteau din zăre și de la radio hotărîrea plenarei C.C. al P.M.R. în legătură cu data fixării Congresului partidului. Cu cîteva minute înainte de începerea lucrului cei 12 membri ai brigăzii s-au scris în jurul responsabilului. Discuțiile au fost scurte, dar bogate. Membrii brigăzii s-au angajat să îndeplinească de la început Congresul al partidului nostru cu noi succese. În acest scop membrii brigăzii și-au propus să dea, pînă la sfîrșitul anului, 196 blocuri

peste plan și să realizeze economii de peste 1.600 l. ulei și peste 2.000 l. petrol. În vederea realizării acestui angajament membrii brigăzii și-au propus să ia o serie de măsuri care să le dea putință să folosească mai bine capacitatea mașinilor. De pildă, ei au hotărît să acorde o atenție deosebită alegerii și folosirii celor mai potrivite regimuri de tăiere în raport cu piesa ce trebuie prelucrată, să găsească cele mai bune forme de prindere a pieselor pe mașini pentru a scurta procesul de fabricație etc. Pentru a evita oprirea mașinilor la sfîrșitul și începutul schimbului, ei și-au propus să aplice metoda preluării lucrului din mers. Brigada s-a angajat de asemenea să folosească rațional cuțitele de strung, încît din cantitatea de cuțite pe care o vor primi în cursul următoarelor trei luni să lucreze timp de patru luni. Prin aceasta ei vor realiza economii în valoare de încă 9000 lei.

peste plan și să realizeze economii de peste 1.600 l. ulei și peste 2.000 l. petrol. În vederea realizării acestui angajament membrii brigăzii și-au propus să ia o serie de măsuri care să le dea putință să folosească mai bine capacitatea mașinilor. De pildă, ei au hotărît să acorde o atenție deosebită alegerii și folosirii celor mai potrivite regimuri de tăiere în raport cu piesa ce trebuie prelucrată, să găsească cele mai bune forme de prindere a pieselor pe mașini pentru a scurta procesul de fabricație etc. Pentru a evita oprirea mașinilor la sfîrșitul și începutul schimbului, ei și-au propus să aplice metoda preluării lucrului din mers. Brigada s-a angajat de asemenea să folosească rațional cuțitele de strung, încît din cantitatea de cuțite pe care o vor primi în cursul următoarelor trei luni să lucreze timp de patru luni. Prin aceasta ei vor realiza economii în valoare de încă 9000 lei.

Pregătiri pentru Luna prieteniei romîno-sovietice

Din întreaga țară sosesc știri despre modul în care oamenii muncii îndeplinesc luna de la 4-lea Congres A.R.L.U.S. și Luna prieteniei romîno-sovietice. În cîntecul Congresului A.R.L.U.S., colectivul fabricii de țigăre din Cluj organizează în ziua de 7 octombrie un schimb de cunoaștere.

La șantierul naval Galați a avut loc în cîntecul congresului un schimb de experiență în legătură cu aplicarea metodelor sovietice de achiziție rapidă și intensivă a metalelor.

O schimb de experiență urmat de o demonstrație practică a metodelor sovietice Bikoș și Kolesov a avut loc și la I.M.D.-Brăila.

Colectivul șantierelor navale Otlenița a luat angajamentul ca începînd din ziua de 8 octombrie, cu prilejul deschiderii Congresului A.R.L.U.S., să lucreze în

colectivul lunar noembrie, să dezvolte întrecerea socialistă și, cu ajutorul experienței sovietice, să dea cu 10% mai multe acumulări peste plan decît era prevăzut în angajamentul inițial.

Din inițiativa colectivului serviciului difuzării presei de pe lângă Direcția P.T.T.R. Iași s-au alcătuit 16 echipe care, duminică 2 octombrie, au făcut aproape 100 de abonamente la presa sovietică. Această acțiune a continuat în zilele următoare.

La uzinele „Iosif Ranghet” și la alte întreprinderi din Arad au avut loc întîlniri ale membrilor cercurilor A.R.L.U.S. cu delegații participante la congres.

Colectivele de uzinele textile din Bologan, combinatul forestier „Bernat Arad” din Vatra Dornei, fabrica de confecții din Birlad și altele organizează schimburi de cunoaștere în cîntecul Congresului A.R.L.U.S. (Agerpres)

O nouă fabrică la Cluj

CLUJ (coresp. „Scinteii”). — Pe o stradă a cartierului Hosiadi s-a ridicat o clădire nouă. Este fabrica de ulei recent construită, pe locul unde funcționa înainte o mică presă de ulei. Noua fabrică este înzestrată cu o hală spațioasă de presaj, cu un decolator modern, executat de muncitorii fabricii, și cu un laborator care controlează calitatea semințelor și a uleiului. Fabrica mai este înzestrată cu un prăjitor executat de uzinele „Mao Tze-dun” din Capitală, cu șecuri și elavatoare lucrate de întreprinderea „Independența”-Sibiu.

Muncitorii au acum condiții mult mai bune de lucru. Întregul proces de fabricație a uleiului este mecanizat, începînd de la descărcarea semințelor și pînă la scurgerea uleiurilor în rezervoar. Productivitatea muncii va crește cu 60% față de anii trecuți.

La construirea fabricii a dat un ajutor efectiv și fabrica de ulei „Răsăritul” din Roman, trimițînd muncitori și tehnicieni pricepuți la montarea mașinilor.

Teatrul de Operă și Balet al R. P. R. și-a deschis stagiunea

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. și-a deschis miercuri seară noua stagiune. Cu acest prilej, a fost prezentată opera „Aida” de Verdi. Din distribuție au făcut parte Ana Tămăceanu-Dinescu, Dinu Bădescu, Serban Tassian, Mircea Buciu, artiști emeriți ai R.P.R., Maria Sîndrlaru, Venera Rogozea, Viorel Ban, Constantin Popescu și alții. Direcția de scenă a aparținut lui Jean Rinzeșcu, iar conducerea muzicală dirijorului Jean Bobescu, maestrul emerit al artei din R.P.R.

În zilele următoare, pe scena teatrului vor avea loc spectacole cu operele „Bărbierul din Sevilla” de Rossini, „Boema” și „Clo-Clo-San” de Puccini, „Rigoletto” de Verdi.

În cursul acestei luni va fi prezentat în premieră baletul „Fintina din Baccsarai”, de Asafiev. (Agerpres)

Reuniune cu prilejul celei de-a 6-a aniversări a proclamării R. D. Germane

La Asociația corespondenților presei străine din Capitală a avut loc miercuri seara o reuniune cu prilejul celei de-a 6-a aniversări a proclamării Republicii Democratice Germane.

La reuniune a vorbit Dieter Doring, atașat de presă al ambasadei R. D. Germane la București.

A fost prezentată apoi o nouă producție a studiourilor cinematografice din R. D. Germană.

A fost prezentată apoi o nouă producție a studiourilor cinematografice din R. D. Germană.

Combine de recoltat porumb și cartofi pe tarlalele G. A. S.-Secuieni

Introducerea tehnicii noi în agricultura țării noastre aduce din an în an contribuții mai mare la ridicarea producției și productivității muncii. Cu ajutorul mașinilor agricole, a combinelor și tractoarelor primite din Uniunea Sovietică, în numeroase gospodării de stat și în alte unități agricole socialiste se execută un mare volum de lucrări într-un timp scurt, ceea ce contribuie la sporirea recoltei și la înlăturarea pierderilor, precum și la eliberarea unui număr mare de brațe de muncă care pot fi folosite la alte munci agricole urgente.

Lucrez la secția oțelăriei Martin a Combinatului siderurgic d'n Hunedoara de mai mulți ani. În acest timp am învățat multe lucruri pentru a sporii producția de oțel. Echipa pe care o conduc a reușit să dea, lună de lună, o producție de oțel cu 10—15% mai mare decît sarcina de plan; totodată, am elaborat șarje care nu au depășit în medie durata de 7 ore. Așa, de pildă, în perioada 1-28 septembrie am produs cu 19,64% mai mult oțel, elaborînd un număr de 22 șarje rapide. Acest lucru ne-a permis să realizăm un indice de utilizare a cupurtului cu 5% mai mare decît cel planificat.

Cum am reușit să obținem aceste realizări? A devenit un obicei ca atunci cînd iau schimbul în primire să stau în primul rînd de vorbă cu prim-topitorul care a lucrat înaintea mea și să mă întrezesc îndeaproape asupra felului cum a funcționat cupurtul. Cunoșcînd aceasta, am posibilitatea să remediez imediat unele defecțiuni, în așa fel încît cupurtul să poată funcționa normal.

Principala condiție pentru a putea obține o producție sporită de oțel o constituie însă temeinica organizare a muncii, înlăturarea răspunderii personale a fiecărui topitor în parte. De aceea, am repartizat sarcini precise fiecărui muncitor din echipă. Topitorul II, de pildă, răspunde de pregătirea rîneli și a ștucului; topitorul III și IV se îngrijesc de materialele pentru formarea zgurei să fie aduse din timp la cuport etc.

Dacă echipa noastră reușește să elaboreze un număr mare de șarje rapide și, pe această bază, să sporească producția de oțel, aceasta se datorează și faptului că ne străduim să scurțăm timpul la fiecare fază de lucru. Astfel, noi facem repararea pereților cupurtului, prin introducerea de dolomită și magnezită, încă în faza de așinare a oțelului. În acest fel, obținem circa 20 minute numai la această fază. Totodată, urmărim să facem încărcarea cupurtului cu materii prime și materiale, în așa fel încît acestea să se topească cât mai repede. Ca topeșă se facă în condiții cât mai bune, reglez astfel arderea combustibilului încît să am o

flacăra de culoarea spicului de grîu; în asemenea condiții combustibilul este ars complet, temperatura în cuport se menține constantă, iar durata de topire a metalului se micșorează simțitor.

Un lucru de mare importanță în faza de topire este formarea zgurei. Noi, oțelarii, știm că sub o zgură bună ai întotdeauna un oțel bun. De aceea, ne străduim ca zgura să fie fluidă și bazică. O astfel de zgură asigură transmiterea uniformă a căldurii în masa de metal topit și o ferește de oxidare intensă.

Înaintea de a începe evacuarea șarjei dau indicații precise topitorului II asupra felului cum trebuie să destupe ștucul și controlez personal dacă rîna de scurgere a oțelului este curată și bine uscată. După ce cupurtul a fost desfundat și oțelul s-a scurs în oală, infundăm ștucul și numai după aceea ridicăm oala. Altfel, din cauză că oala era luată de la cuport fără ca ștucul să fie infundat, în oțelărie se pierdeau zeci de tone de oțel.

Lucrînd astfel, echipa noastră a reușit ca, în zilele de 26-28 septembrie, să elaboreze 2 șarje rapide — una cu o durată de 5 ore și 55 minute și cealaltă 5 ore și 15 minute.

Un lucru care ne stînjește însă munca și ne face să lungim uneori durata de elaborare a șarjei este proasta organizare a muncii în hala de turnare. Nu sînt rare cazurile cînd se întirzie aducerea oalelor și trenurilor de turnare; aceste întirziri sînt cît odată la 2 ore. Făcînd un calcul, reiese că dacă s-ar evita această pierdere de timp — lucru pe deplin posibil — noi, oțelarii, am putea da în plus zeci de tone de oțel.

Sîntem hotărîți să contribuim la remedierea acestor lipsuri, să desfășurăm mai larg întrecerea socialistă pentru a obține o producție din ce în ce mai mare de oțel, care este atât de necesară dezvoltării economice a patriei, ridicării nivelului de trai al poporului muncitor.

AUREL STANCIU
prim-topitor oțelării la cupurtul nr. 4 al oțelăriei Martin
Combinatul siderurgic Hunedoara

Gospodăria agricolă de stat Peris a terminat însămînțările

PERIS (coresp. „Scinteii”). — Folosînd cu pricepere fiecare oră bună de lucru în cîmp, muncitorii de la gospodăria agricolă de stat „Nicos Beloiannis” din Peris, raionul Snagov, au izbit să atingă în ultimele zile la însămînțat o viteză medie zilnică de 50 hectare, terminînd la 5 octombrie însămînțatul tuturor terenurilor destinate culturilor de toamnă.

G.A.S. Peris a însămînțat 100 ha. în rînduri încruciate și 50 ha. în rînduri dese. Ca și în alte campanii agricole tractorizate Rizea Ion și Popovici Mihai au obținut cele mai frumoase rezultate în muncă. Ei au depășit zilnic normele de lucru la semănat cu aproape 6 hectare. În timpul nopții acești tractoriști au făcut arături adînci pentru însămînțările de primăvară.

Măsurile biroului organizației de bază au fost îndeplinite

GALAȚI (coresp. „Scinteii”). Pentru buna desfășurare a campaniei însămînțării de toamnă, biroul organizației de bază din comuna Galbenu, raionul Filimon Sîrbu, a adoptat în timp un plan de măsură politică și organizatorică. În acest plan, aprobat de adunarea generală a organizației de bază, au fost prevăzute sarcini concrete pentru fiecare membru de partid. Toți cei 22 membri de partid și 7 candidați, precum și tovarășii din activul fără de partid au fost repartizați pe diferite sectoare pentru a desfășura muncă de lămurire. Planul mai prevedea și ținerea unei adunări cu obștea satului, în care să se explice țăranilor muncitorii impor-

tanța respectării termenelor optime la însămînțările de toamnă.

Biroul organizației de bază a analizat mersul campaniei din două în două zile. Acest lucru a contribuit la îndeplinirea și depășirea vitezei zilnice a însămînțărilor. În 15 zile lucrătoare s-a însămînțat suprafața de 1.500 ha., din care 1.270 ha. cu grîu, 180 ha. cu orz etc. Comuna Galbenu a terminat complet campania însămînțărilor de toamnă în seara zilei de 29 septembrie.

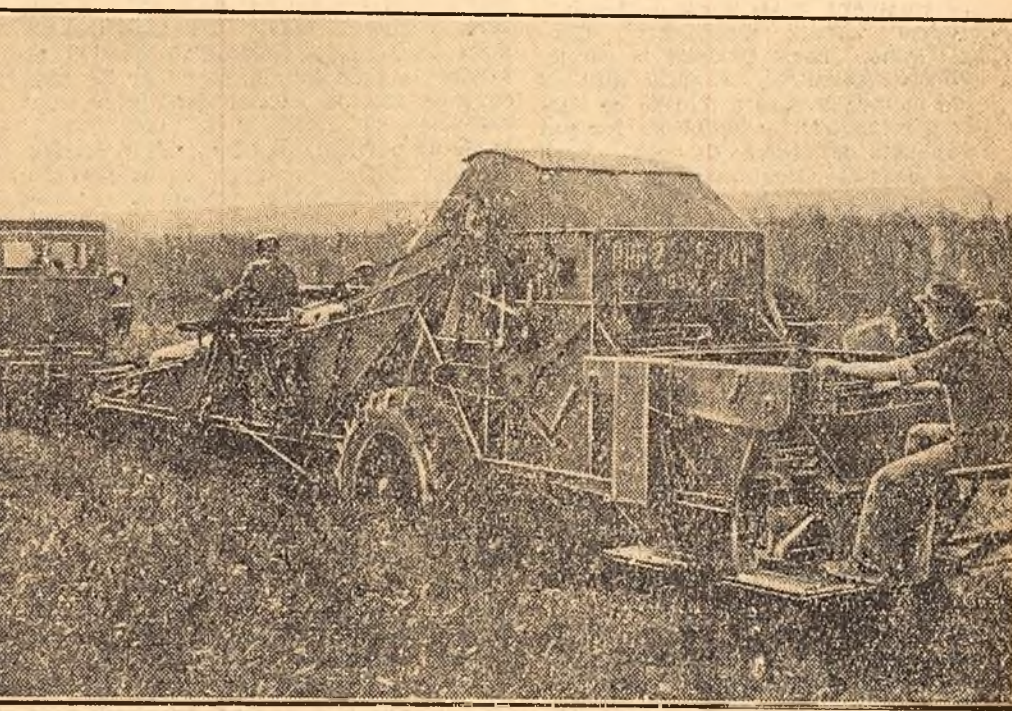
În prezent, organizația de bază desfășoară munca de lămurire în rîndul țăranilor muncitori în vederea realizării înaintea de termen a planului de colectare a produselor agricole de toamnă.

Să strîngem la timp recolta de struguri!

Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Ministerul Industriei Alimentare comunică: Din cauza ploilor și a scăderilor de temperatură din ultimul timp, coacerea strugurilor este stînjinită. Pentru a preveni pierderea de recoltă și pentru a obține vinuri sănătoase și de bună calitate, se obligă gospodăriile agricole de stat, întreprinderile Vinacool d'n cadrul Ministerului Industriei Alimentare și se recomandă gospodăriilor agricole colective și gospodăriilor individuale să ia următoarele măsuri: Acolo unde strugurii sînt sănătoși, tehnicienii vor urmări acumularea zahărului în struguri și împreună cu conducătorii unităților, or de mai sus vor hotărî data începerii culesului în funcție de condițiile locale. Se vor lua toate măsurile pentru a asigura terminatul culesului cel mai fizru la 30 octombrie. Culesul vîilor

în care a început atacul de mușegăla va începe imediat și se va termina cît mai repede posibil. Nu se admite culesul laolaltă al strugurilor de la vițele altoite și indigene cu cel de hibrid, producători direcți. Strugurii negri destinați obținerii de vinuri roșii și negre se vor culege și vinifica separat de cei albi. Strugurii ata cați de mușegălați se vor vinifica separat de cei sănătoși și se va face în mod obligatoriu desbrobontul.

Musturile care provin de la recoltatele mușegălate se vor limpezi obligatoriu, folosînd 10-20 grame metabisulfid de potasiu la 100 litri must (în funcție de gradul de mușegălire) sau fum de pucoasă. După fermentare, vinurile vor trebui trase de pe drojdia groasă, chiar la începutul lunii noiembrie, mai cu seamă cele provenite din struguri mușegălați.

În cîșeu: La gospodăria agricolă de stat Secuieni-Roman, regiunea Iași, lucrările agricole sînt executate în cea mai mare parte cu mijloace mecanizate. Combina de recoltat porumb taie porumbul, separă știuleții de tulpini și-l adună într-un buncher. Ea toacă totodată mărunț tulpinile (stînga). Și cartofii sînt recoltați cu o combină specială. Tractoristul Mihai Nichita recoltează zilnic cartofii cu combina de pe 10 ha. (dreapta).

Din carnetul scriitorului

Omul, dacă vrea...

EUGEN FRUNZA

Cite nu și-ar fi dorit, în vremea veche, oamenii noștri simpli și adevărați! Dar nu era loc, în țara asta, pentru ei. O masinărie imensă părea că macină și înghițe comori omenești ce se cereau spre lumină, ca să scintilească spre slava și fericirea poporului.

Bunul nostru pământ era plin de păsări minunate, dar cu aripile frînse. Păsări ale înaltului, ale cîntecului, podobe ale patriei! Dar condamnate la o viață de renunțări, fără cer și zare.

Sint gînduri fîrteș oricîrui om care a trăit și dîncote și dîncote de pragul dintr-o noapte și zi. Nu odăia mi-au trecut prin minți. Acum însă, mi le-a slîrînit inițierea cu forțorul Gheorghe Malache de la uzina de rîulmenți din Moldova.

Un talent remarcabil, o forță herculeană, în vîșnică nerăbdare creatoare. Este cunoscut în toată țara pentru o faptă care s-ar părea din cele mai simple. Lucrînd la cîciocan, i-a venit ideea că, în locul unui inel, să confecționeze două. La aceeași mașină, în același timp și numai cu un om în plus față de cei trei ce lucrau în echipă. Ideea a fost pusă în practică. A reușit. Producția s-a dublat. Mai tîrziu, s-a triplat. Pentru că Malache, în colaborare cu Teodor Macarie, și-a dînsul șef de echipă, a găsit loc pe aceeași nicioacă pentru cel de-al treilea lucrător. Astfel, cu patru oameni în loc de trei, în aceeași mașină, fără nici o cheltuială suplimentară, au început să lucreze în loc de 100-120. Aceasta a dus la o considerabilă scădere a prețului de cost. Bineînțeles, a crescut și cîștigul muncitorilor. De fapt, pentru realizarea acestei idei n-a fost nevoie decît de o miniușoară organizare și coordonare a muncii în sinul echipei. Dar tocmai aici e frumusețea ideii și marile ei pret.

În citeva cuvinte, așa-dar, acesta e Gheorghe Malache. Ca înfățișare, un om înalt, cu o chelie prematură, cu strungăreață la dinți. Vorbește atent, călînd cuvintele cele mai potrivite. Din cînd în cînd, dintr-un obiect vechi pe șemne, își trece mina dreaptă pe fruntea prînzului, căre creștet, acolo unde s-ar fi așteptat să mai poarte podoba de păr a tinereții.

În locuința familiei Malache se simțeau foarte bine. Pe jos, parchet; pe o masă, lingă pat, un aparat de radio. Totul în deplină rînduială. Un pisciuc, proaspăt mușafir al pîmîntului, se joacă pe covor cu un ghemotoc de ață. Locuința se află într-una din clădirile complexe de blocuri muncitorești. Două camere, buclărie, baie, cămară, lumină electrică, doi pași pînă la fabrică.

Pe Malache, trecutul, de fapt, îl ucisesse. Omul acesta vioi la mîinte, înzestrat cu talent și ascuțit spirit de orientare în meserie, ar fi vrut să zboare, să urce îndîlțimile. Dar zborul l-a fost retajat încă înainte de a fi ajuns lăcdu, acolo, în salutul lui. A urmat patru clase primare. Alti. Mai mult nu se putea. Încă o pasăre cu aripile frînse pe acest pîmînt al suferinței.

De atunci: ani de mizerie, de prîbește, cu cîciocan și nicovale.

Cînd se năruiră porțile întinerului Malache a devenit forțor în industrie. Cu talent și simț al său practic a realizat succese frumose. A ajuns șef de echipă aici, la rîlmenți. E stimat, cîștigă bine. Nu mai cunoaște grija zilei de mîine.

EUGEN FRUNZA

... Există un "dar"...

În locuința sa, pe masă, am văzut o carte groasă. Și un caiet. Alături, o corespondență bătută la mașină, adresată lui: „Gh. Malache, secția forje”.

Cartea e intitulată: „Tehnologia forjării”. Caietul e plin cu exerciții de matematică, mai cu seamă operații cu fracțiuni. Într-un corespondență scrie: „Vă facem cunoscut că direcțiunea v-a propus să urmați școala de maistri”.

— Ce zici, tovarășe? — mă întreabă arîndu-mi hîrtia. Să mă prînz?

Pe fața lui trecu o umbră, poate a amintirilor, poate a durerii. Sau, ceea ce e mai sigur, a amîndurora. Și omul adăugă:

— Acum, ce-i drept, m-am născut și eu la lumină. Mă vezi și dumneata. Muncesc nu numai cu brațul, dar și cu sufletul. Pentru că om mulțumire... Sint tare la practică. Asta mi-o spun toți. Însă cu teoria, tovarășe, o duc prost. Chiar foarte prost... Dacă n-am decît patru clase primare! N-am putut, pe vremea...

Mină lui grea, rezemată de masă, parcă tresărî o clipă ca într-o încordare nervoasă. Și-o trecu apoi, după vechiul obicei, pe frunte, pînă la creștet, continuînd:

— Am să încerc, totuși. Astăzi e o rușine să stai pe loc. Mi-au dat tovarășii aripă. Zic: nea Malache, zboard! Iar eu, pînzîndu-mi, am spus: Nu pot! Păi, învață-mi se răspunde. Și sufletul mi vorbește la fel. Și m-am apucat să învaț. Am un prieten, care mă ajută la fracții...

Învioret, stăpîn pe sine, își arată caietul. Îl răsfoiește un timp.

— Stau și-l privesc adine, în inimă. Acolo se petrec lucruri grandioase.

— I-am spus nevastăe — reia vorba Malache: — dragă Chiuvo, să știi că mi-a venit vremea învățării. Omul fără teorie nu face multe parale. Am 35 de ani. La 38 mă gîndesc să fiu maistru. Așa că, să ne înțelegem. Tu n-o să ai nici o grijă. Primești regulat media salariului pe ultimele trei luni...

— Văzică ești hotărît! — îl încerc.

— Sint, tovarășe. M-am gîndit că, dacă vrea omul, o poate și pe asta...

— Și, după o pauză:

— Ori ești de altă părere?

— Ba, sint perfect de acord cu dumneata. Dacă vrea omul... Al dreptate.

Dejălul însă prin fața mea nesfîrșite cohorte de oameni au trecutului. Îl vedeam printre ei și pe Malache Gheorghe, copil, adolescent, apoi la cei dinți ai ai maturității. Cite nu și-ar fi dorit, cite n-ar fi vrut, în acea vreme, acești oameni simpli și adevărați! Dar nu era loc, în țara asta, pentru ei...

În odăie coborau, cațifele, primele umbre ale inserării. Suna, pe aproape, un acordeon. Și lingă mine ședea, îngîndurat, unul din milioanele de oameni care s-au născut la lumină.

— Într-un tîrziu, am rupt tăcerea.

— Ai perfect dreptate, tovarășe Malache. Noi am cucerit un lucru nemaipomenit de mare. L-aș numi cam așa: „omul dacă vrea, poate”...

Pentru că, știi și tu dumneata, erau vremuri cînd, oricît ai fi vrut, degeaba. Bunul nostru pământ era plin de păsări minunate, dar cu aripile frînse...

Asistență medicală în fabrică

CRAIOVA (coresp. „Scintei”). Pe lingă fabrica „Electro-putere” din Craiova, într-o clădire special amenajată, funcționează un serviciu medico-sanitar care dispune de o sală de chirurgie, două săli medicale și o secție de ginecologie. În cadrul serviciului s-a amenajat și un staționar cu 4

saloane. Medicii și personalul sanitar își dau silința să trateze cit mai bine pe bolnavi. În sala de chirurgie, care a început să funcționeze în luna februarie a acestui an, s-au făcut pînă în prezent 184 operații și intervenții.

Cu cităva vreme în urmă, rănilor muncitorilor din comuna Găjuian, raionul Giurgiu, au hotărît într-o adunare populară să construiască prin autimpuneri și cu muncă voluntară o școală nouă.

Datorită rîndniciei depuse de țărani muncitori — din mîndrie căroră s-au remarcat Vasile Tuță, Dumitru Tra-

zează discuții cu cititorii. Adică s-a organizat o întîlnire a cititorilor cu scriitorul A. G. Vaidă.

La începutul acestei luni scriitorul Dumitru Mircea se va întîlni cu cititorii săi din Mizil, în conf. univ. Dle Stancu se va întîlni cu tinerii cititori din regiunea Arad, pentru a analiza împreună citeva din cărțile recomandate în listele bibliografice ale concursului.

Biblioteca centrală a raionului Sighet folosește pentru popularizarea cărților diazografice proiectate pe ecranul cinematografului din localitate, afișe, organizate

discuții cu cititorii. Adică s-a organizat o întîlnire a cititorilor cu scriitorul A. G. Vaidă.

La începutul acestei luni scriitorul Dumitru Mircea se va întîlni cu cititorii săi din Mizil, în conf. univ. Dle Stancu se va întîlni cu tinerii cititori din regiunea Arad, pentru a analiza împreună citeva din cărțile recomandate în listele bibliografice ale concursului.

Biblioteca centrală a raionului Sighet folosește pentru popularizarea cărților diazografice proiectate pe ecranul cinematografului din localitate, afișe, organizate

„Potemkinistii în România”

de SAVIN BRATU

O carte emoționantă despre mărețe evenimente istorice. Fotografii, desene, fasciculele unor documente ale vremii — multe inedite — totul evocă glorioasele zile ale primei revoluții ruse și unul din cele mai remarcabile evenimente ale acesteia: răscoala de pe cruciatorul „Potemkin”.

Cu cită forță răzbate din paginile cărții ecoul revoluției ruse din 1905 în rîndurile muncitorilor și țărănilor din România, solidaritatea frățească a clasei noastre muncitoare cu revoluția ruse, cu eroicii marinari de pe „Potemkin”!

„Steașul roșu, steagul revoluției, a fost coborît de pe cruciatorul răscolit. Stringînd pumnii, potemkinistii părăsesc „teritoriul nelucrat al revoluției”. Șalupile se îndreaptă spre Constanța. Decada, marinarilor înaltă copul. Ce însemnă zgometul acesta? Multimea adunată pe mal? Apoi inima începe să se bată tot mai tare: este limpede, sint aclamații, urale. „Gîndurile noastre triste au dispărut — vestește potemkinistul I. Licev. Vulețul salutarilor la care nu ne așteptam ne-a dovedit cit de apropiate sint ideile noastre revoluționare muncitorilor de toate naționalitățile.”

Puternica mișcare de solidaritate a clasei noastre muncitoare, largă acțiune de protest a opiniei publice din România au dus la obținerea unei mari victorii: guvernul burgeois-mosieresc a fost silit să nu dea urmare cererii de predare a potemkinistilor în minile ohranei țariste și să le acorde azil politic.

Un deosebit interes prezintă capitolele cărții în care sint descrise diferitele forme organizate ale sprijinului internațional acordat de clasa noastră muncitoare marinarilor ruși, precum și participarea acestora la diferite lupte ale muncitorilor și țărănilor din țara noastră.

Timp de jumătate de veac, potemkinistii care s-au stabilit în țara noastră au luptat, cot la cot cu muncitorii romîni, pentru libertatea pe care nu lăziseră s-o cuceresc în 1905. Ce minunate chipuri de revoluționari, de filii vieți ai marelui popor rus găsești printre ei: I. V. Ghîbelinov, membru al P.M.R., care pentru activitatea sa revoluționară a fost arestat de 22 ori, ultima oară în 1941, la vîrstă de 61 ani, cînd a fost trimis în lagărul de la Tg. Jiu; Zahar Kulikov, participant la

Colectivele bibliotecilor sprijină concursul „Iubiți cartea”

Prin munca depusă, colectivele bibliotecilor reușesc să sporească mereu numărul celor înscrși la concursul „Iubiți cartea”.

Bibliotecile centrale ale regiunilor Oradea, Cluj, Ploiești, bibliotecile raionale din Salonta, Mizil, Rimnicu Sărat etc. au alcătuit vitrine speciale, prezentînd cărțile recomandate în listele bibliografice ale concursului.

Biblioteca centrală a raionului Sighet folosește pentru popularizarea cărților diazografice proiectate pe ecranul cinematografului din localitate, afișe, organizate

Școală nouă în comună

nibez, Vasile Caragea și alții, la construcția noii clădiri au fost realizate economii în valoare de 50.000 lei.

În toamna acestui an copiii țărănilor muncitori au început cursurile școlare în noua școală, care cuprinde 4 săli de clasă. (de la Ion Mierlea, coresp. voluntar).

școală nouă în comună

nibez, Vasile Caragea și alții, la construcția noii clădiri au fost realizate economii în valoare de 50.000 lei.

În toamna acestui an copiii țărănilor muncitori au început cursurile școlare în noua școală, care cuprinde 4 săli de clasă. (de la Ion Mierlea, coresp. voluntar).

O figură luminoasă a culturii rominești

de SAVIN BRATU

Începutul secolului al XIX-lea în țara noastră aduce desigur o serie de schimbări importante în relațiile feudale, sub presurarea așilor relații de producție capitaliste. Mișcarea socială a epocii intrunește interesele maselor țărănești, ale meșteșugărilor, ale negustorimii și chiar ale micilor boierimii, de a lopi în originea feudală și în sprijinul acesteia, stăpînirea turcească, al cărei jaf apăsa greu poporul. Chiar în rîndurile boierimii apar unele spirite luminate care, fără a accepta ca o recomandată de răscoala lui Tudor, de a „întîmpina răul cu rău”, doreau totuși o viață mai dreaptă pentru popor.

Dinicu Golescu reprezintă tocmai un asemenea tip de boier cu ideal progresiste, pe care „împungîndu-l ougeții” se întorcea el însuși împotriva rețelor sociale ale oricîruia. Răscoala lui Tudor l-a făcut pe Dinicu Golescu — el însuși în diverse divanuri domnești — să se lupte deosebit de avansat pentru îmbunătățirea tratului poporului și la desăvîșirea unor activități practice imediate pentru „luminarea norodului”. Refugiat ca ceilalți boieri, din calea răscoalei, Dinicu Golescu pune toată în Brașov bazele unei „asociații literare” care urmărea „a face lîlmăiești din cărți străine filosofice în limba națională”, precum și tipărirea unui lexicon și a unei gramatici a limbii romîne.

După întoarcerea în țară, el întemeiază „Societatea literară”, cu aceeași scopuri culturale ca și cele ale vechii asociații, dar și cu scopuri politice secrete. „Societatea literară”, din care făceau parte Ion Cîmpineanu, Eliade, Bollaș și alții, își ținea ședințele în casa lui Golescu, pregătînd cunoscuta gramatică a lui Eliade, gramatica lui Iordache Golescu, precum și tălmăcirii în versuri. „Societatea literară” era una din asociațiile culturale care pregăteau revoluția de la 1848.

Dinicu Golescu întreprinde mai multe călătorii în străinătate, dîncote să cunoască altele orînduiri sociale și înfăptuiri culturale mai avansate decît cele din țara sa, alit de a călători în țări feudale, dar și în țări străine unde se făcea revoluția. El vizitează mai tîrziu Rusia, apoi, în trei călătorii, străbate Europa de la Făgăraș pînă-n hotarele Ungariei, pînă-n Italia, Germania și Elveția. De pe urma acestor călătorii ne-a rămas cea mai de seamă operă a lui Golescu și una din cele mai de seamă opere ale începutului literaturii noastre moderne. Este vorba de „Însemnarea călătoriei mele făcute în anul 1824, 1825 și 1826”, minunată mătură a frîntîrii acestui om care, vîzînd în țări străine stări sociale mai bune, își întorcea mereu „ochii mîlîni” către „starea birnicului țării romînești”, ce „luciește într-acei bogat și frumos pîmînt”, dar „este într-o sărăcie și într-o ticăloșie” alit de mare. De aceea, cartea lui Golescu nu e doar o simplă operă de însemnări ale drumurilor și orașelor, ci o critică socială a feudalismului.

Prin numeroase intercalări ale însemnărilor de călătorie, sub titlul de „cuvîntări deosebite”, cartea lui Dinicu Golescu cuprinde un adevărat program de luptă reformatoare al unui gînditor care denunțu cu forță auzatoarea statului feudal, în care „stăpînitorii cu toți cei de prin juru-i și fără de deosebire, toate treptele dregătorilor de la mare pînă la cel mai mic, necontenți și fără de milostivire, sleesc toată sudoarea norodului, fără de a priceipi nici unu acestui neam, acestor frați, folos mîncă cit bobul de meiu”.

Starea „birnicului” l-a preocupat în deosebi, în rîndurile sale privitoare la acesta rîmîn cele mai zguduitoare documente.

Ticăloșie, în acea vreme, se folosea cu sensul de mizerie.

XIX-lea. Golescu caută „pricini” nenorocitei situații a țării și „descoperă metodele de ieșire întrebunătățirea de boier, pînă la săbătecele pedepse ce se dau țărănilor.

Descrierea satelor de iobagi este cîntecul realismului crud, evocînd acele „odăi în pîmînt, ce le zic bordeie, unde intrînd cineva și nu are a vedea alit decît o gaură numai în pîmînt, înțit poate începea cu nevasta și copiii împrejurul vetei și un coș de mîlele soos afară din fața pîmîntului și lipit cu balegă. Și după sobă încă o altă gaură, prin care trebuie el să scape fîgînd, cînd va simți că au venit cineva la usă; aici știe că nu poate fi alit, decît un trimis spre a plîmîni de bani... Și apoi, intrînd cineva și intru acele bordeie ale lor, peste puțînă era de a zice pe turpurile lor și în casa luă de gece lei; căci și căldura cu care o să-și facă mîmăligă, nu o are fîșine, ci sint să-și tovarășe pe unu...”

Dinicu Golescu expune cu prilejul însemnării, diferite soluții pentru ridicarea țării, buclînd pe conducătorii care „se becură cînd nu ne rîmîne cîrîmăiește peste cîrîmăiești și arîndînd „cum la noi școalele s-au sîrîcit spre a nu să lumina neamul”, criticînd felul „cum sint folosite la noi apele metalicești” și cit de „mare pagubă este la o țară de a-și scoate tot materialul nefabricînd” (de a fi lipsită de o industrie proprie, exportînd doar materiile prime — N.R.).

Desigur, viziunea lui Dinicu Golescu nu este liberă de limitele clasei sale și ale epocii. Programul său reformator se bîzue pe propovăduirea împăcării dintre „frații” din toate treptele societății. Relațiile sale asupra celor văzute peste hotare rîmîn la suprafața lucrurilor, boierul fiind entuziasmat de prosperitatea aparentă a altor popoare, fără să înțelegă contradicțiile structurice care vor duce la mișcările revoluționare din 1848, formele noi de exploatare crîncenă a maselor populare. Dar „însemnarea” lui Dinicu Golescu își păstrează mereu valoarea istorică și literară prin patriotismul ei sincer, prin marea dragoste pentru omul muncitor și exploatat, prin strălucirea de a scrie în limba națională o carte bogată în idei și tablouri sociale „însemnînd și alegînd bine ceea ce să-l facă cunoscut celor de un neam cu el”.

Restul vieții sale, după scrierea „Însemnării”, Golescu și l-a consacrat activității de ridicare a poporului din beznă medievală, acțiunilor mai mult culturale decît direct social-politice; dar ele se încadră evident în întreaga mișcare intelectuală care pregătea ideologic revoluția burgeois-democratică.

De numele lui Dinicu Golescu este legat astfel începutul presei românești. El a organizat în 1826 tipărirea și strălucirea — cîci în țară n-a căpățat autorizație de la ocîmire — a unei gazete intitulată „Fama Lipscei”. Cu sprijinul Rusiei, Dinicu Golescu izbutește apoi să obțină autorizația de a scoate cel dintîi ziar tipărit în România: „Curierul Romînesc”, apărut în 1829, sub conducerea lui Ion Eliade.

În 1826, Golescu a deschis o „școală slabodă obștească”, prospectul instituției anunțînd următorul fapt: „fîșecare pîrînt, de orice treaptă va fi, sau neguștor sau boier sau mîncă și rob poate să-și trînde copiii la această școală fără de nici o plată”.

Viața lui Dinicu Golescu s-a stîns acum 125 de ani, în octombrie 1830. Oamenii Romîniei noi cîntesc memoria acestui „începător și sădîtor de bine și iubitor de om și folositor de obște”, care a fost Golescu la vremea lui.

Pentru îmbunătățirea organizării întreprinderii socialiste pe șantierul de construcții

Ramura construcțiilor are un rol important în dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al celor care muncesc. În primul semestru al anului, planul producției globale pe întreg Ministerul Construcțiilor a fost îndeplinit în proporție de 101,1%. Au fost realizate în acest semestru obiective industriale importante în industria siderurgică și constructoare de mașini, au fost construite hale noi în filatură, întreprinderi alimentare, fabrici de pline etc.; au fost de asemenea terminate și date în folosință 793 apartamente în Valea Jiului și numeroase alte apartamente în diferite centre industriale. S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat li s-au predat în acest semestru 778 obiective — remize de utilaj agricol, locuințe, depozite de carburanți, grajduri pentru animale, magazii de cereale etc.

Întreprinderea socialistă pe șantier a scos la iveală oamnei noi, fruntași în producție, ca Aurel Ana, zidar la șantierul S.M.T.-Șibla, Marin Mustăță, tencuitor la șantierul Petroșani, Victor Pintilie, șef de brigadă complexă la șantierul de locuințe muncitorești „Vatra Luminoasă”, Constantin Ghinea, fierar-betonist la șantierul „Electro-Aparatzi”, și mulți alții. O serie de metode avansate folosite cu succes de constructorii sovietici au început să fie aplicate pe șantier de constructorii din țara noastră. Organizarea lucrului în brigăzi complexe și de specialitate, inițiată de muncitorii șantierului Centrului de producție cinematografică Buftea — pe baza însușirii experienței sovietice — a fost extinsă în cadrul întreprinderii și pe alte șantiere. În prezent, cele peste 400 brigăzi complexe și de specialitate care activează pe șantiere educ o contribuție importantă la accelerarea ritmului construcțiilor.

Cu toate acestea pe șantierele de construcții stăruie încă lipsuri serioase; unele unități — trusturi și șantiere — rîmîn în urmă cu îndeplinirea sarcinilor de plan, productivitatea muncii nu ține pas cu introducerea mijloacelor mecanizate.

Muncitorii conștienți de pe șantiere își dau seama de aceste lipsuri și sint dîncote să contribuie la înlăturarea lor. Avîntul lor în muncă, dorința lor de a se întrece pentru a îndeplini și depăși planul nu găsesc sprijinul convenit din partea organizațiilor de partid și a organizațiilor sindicale. Sindicatele nu îmbrășează inițiativele țîșnite din masă, imprimă întrecerii un caracter formal, nu o axează pe obiectivele legate

de realizarea principalelor indici ai planului.

Fără îndoială că în privința organizării întrecerii socialiste pe șantiere organele sindicale au de biruit unele greutăți țînzînd seama că șantierele au un specific aparte, că aici fluctuația de brațe de muncă este mai mare o în alte ramuri, că procentul de cadre calificate este mai redus etc. Tocmai de aceea, organele sindicale trebuie să acorde o și mai mare atenție bunelor organizări și desfășurării a întrecerii.

Una din principalele cauze care generează formalism și superficialitate în organizarea și desfășurarea întrecerii pe șantiere provine din faptul că consfătuirile de producție — baza solidă de pornire a întrecerii — fie că nu sint bine organizate, fie că nu se țîn de loc. Pe șantierele întreprinderii nr. 901-Cluj, o parte din grupele sindicale n-au țînut luni de-a rîndul consfătuirilor de producție. La Trustul nr. 12 construcții „Mîșoara consfătuirile de producție se țîn într-un mod cu totul „original”: la începutul fiecărei luni, directorul trustului, Ilie Jivan, numește unul sau doi șefi de șantier să prezinte o dare de seamă în cadrul unei ședințe restrînse, pe linie administrativă, cu privire la îndeplinirea sarcinilor de plan pe luna trecută. Aceste ședințe nu sint organizate de comitetul de întreprindere; la ele nu participă nici fruntașii în producție, nici organele sindicale de pe șantiere. Este clar că asemenea ședințe n-au nimic comun cu consfătuirile de producție, nu duc la stimularea inițiativei muncitorilor. Or, tocmai în cadrul consfătuirilor de producție glasul maselor poate să rîsună, muncitorii și tehnicienii fruntași pot să-și spună cuvîntul în toate problemele producției, să critice aspectele negative, să facă propuneri concrete, practice arîndînd ce posibilități există la locul lor de muncă, ce angajamente își iau și cum, prin ce mijloace le vor îndeplini. Nu-i de mirare că „organizînd” asemenea consfătuiri, unele șantiere din cadrul întreprinderii amintite sint serios rîmase în urmă cu îndeplinirea sarcinilor de plan.

Voriza de bază a întrecii muncii de organizare a întrecerii este grupa sindicală. Pe șantierele unde grupele sindicale sint temeinic organizate, utilajele sint folosite mai bine, materialele mai atent gospodărite, iar sarcinile de plan se îndeplinesc cu regularitate. Desori, însă grupele sindicale sint destrămate prin mutarea unor din membrii lor de la un loc de muncă la altul, fără ca comitetele de secție sau de șantier să intervină. La șantierul „Zorlie”-Jilava, o parte din grupele sindicale figurează numai pe hîrtie. Ele nu

se ocupă de studierea posibilităților de a folosi mai bine utilajul și tehnica nouă, de evidențierea frunțașilor, nu studiază metodele lor de muncă și nu critică activitatea pe care o rîmîn în urmă sau lucrează fără spirit gospodăresc.

Pentru ca în întrecerea socialistă angajamentele luate în consfătuirile de producție pe grupe sindicale să fie îndeplinite, este necesar ca organele sindicale, conlucrînd strîns cu conducerea administrativă, să vegheze la crearea condițiilor tehnico-materiale necesare dezvoltării ou succes a întrecerii. Organele sindicale de pe șantiere se preocupă prea puțin de sprijinirea conducătorilor în ce privește buna organizare și aprovizionare a lucrurilor de muncă. În multe locuri defalcarea sarcinilor de plan în cadrul consfătuirilor de producție se face doar pe o săptămînă, iar altele cu multă întîrziere. Acest sistem a devenit o practică curentă pe multe șantiere ale Trustului nr. 12-Ploiești; or, acest sistem „cîncinile” ce le revin pe întregă luna, muncitorii nu pot analiza posibilitățile reale pe care le au la locul lor de muncă, fiind puși uneori în situația de a-și lua angajamente formale, chiar sub nivelul realizărilor obținute în luna anterioară.

Schimbarea prea deasă a unor echipe și brigăzi de la un loc de muncă la altul — urmarea slabei organizări a șantierului respectiv — dăunează de asemenea desfășurării întrecerii. Pe șantierul „Vasile Roșită” din cadrul Trustului 10-Constanța, de pildă, 28 brigăzi de specialitate, care se organizaseră în cadrul întrecerii, nu s-au putut îndeplini angajamentele toamă pentru faptul că au fost mutate de la un loc de muncă la altul.

Principiul esențial al întrecerii socialiste îl constituie ajutorul tovarășesc dat de fruntașii în producție celorlalți muncitori spre a-l ajuta să se ridice la nivelul lor și a se obține astfel un avînt general în muncă. Aceasta cere din partea organelor sindicale să organizeze rîspîndirea experienței înaintate, transmiterea de către fruntași a experienței lor. Alfel, întrecerea socialistă este goită de continutul ei viu, capătă un caracter formal. Pe șantierul Centrului de producție cinematografică Buftea, din inițiativa comitetului de întreprindere, fruntașul în producție Ion Cîlcea învață zi de zi pe alți muncitori să aplice metoda de zidărie rapidă; exemplul său este urmat și de ceilalți fruntași în producție. Pe baza sprijinului primit, numerosi constructori de pe acest șantier au început să obțină o productivitate a muncii aproape dublă. Cu toate acestea, există șantiere de con-

strucții unde comitetele de întreprindere nu desfășoară o muncă stăruitoare în direcția rîspîndirii experienței frunțașilor. Pe șantierul Govoa din cadrul Trustului nr. 6-Craiova, alături de constructorii care au multă experiență, lucrează un număr însemnat de muncitori ce nu și realizează, luni de-a rîndul, sarcinile de producție.

Principala formă organizată de transmitere a experienței frunțașilor sint fără îndoială schimbările de experiență și demonstrațiile practice. Este desigur un fapt pozitiv că C.C. al sindicatului a organizat în colaborare cu conducerea Ministerului Construcțiilor, schimburi de experiență și demonstrații practice în vederea rîspîndirii metodelor înaintate de lucru. La așa a fost organizat, de pildă, un schimb de experiență foarte reușit în cadrul căruia cunoscutul fruntaș în producție Luigi Streneti, actualmente inginer, a făcut o expunere clară și documentată asupra aplicării metodei de zidărie rapidă. În urma schimbului de experiență multe brigăzi de pe aceste șantiere au început să aplice cu bune rezultate metode rapide. Schimbările de experiență au influențat pozitiv și în ce privește însușirea de către un număr mai mare de brigăzi a metodei tencuitorului mecanic „a lucrului în lanț” etc. Numai prin aplicarea, în cadrul întrecerii, a metodei tencuitorului mecanic, pe șantierul de locuințe muncitorești „Grîvita Roșie” din Capitală producția zilnică a fiecărui muncitor care execută această operație a crescut în medie cu 10 m.p.

În organizarea schimburilor de experiență mai stăruie încă lipsuri serioase datorită faptului că C.C. al sindicatului n-a pus destul accent pe activizarea organelor sindicale locale în această direcție. Unele planuri de muncă pe care le întocmește C.C. al sindicatului sint adesea rupte de realitate. În planul de acțiune al prezidiului C.C. al sindicatului era prevăzută organizarea la data de 20 mai a unui schimb de experiență între brigăzile complexe din cadrul Trustului 10-Constanța. Trebuie menționat că de organizarea acestui schimb de experiență rîspundea din partea prezidiului, însuși tov. A. Horvath, președintele C.C. al sindicatului, iar din partea ministerului, tov. V. Cîrje, înclîntor al ministerului. Nu mică l-a fost însă mirarea tovarășului Gh. Roman, instructor al C.C. al sindicatului, cînd, ajungînd pe teren, a constatat că nu poate organiza schimburi de experiență pentru simplul motiv că, în cadrul acestui trust nu existau brigăzi complexe. Metodele proprii de lucru ale brigăzilor conduse de tov. Vasile Damian, laurat al Premiului de Stat, din cadrul Trustului 10-Constanța, nu numai că n-au fost rîspîndite în alte trusturi, dar ele nu sint aplicate nici de brigăzile de dulgheri de pe acest șantier. Și-a pus oare vreedată C.C. al sindicatului întrebarea ce lîmens spor de productivitate s-ar putea obține dacă nu numai această bri-

gadă, ci zeci și zeci de brigăzi ar confecționa și monta o șarpantă în mai puțîn de cinci zile, în loc de 10-12 zile cît durează aceste operații pe alte șantiere?

Din cauză că n-au fost îndrumate de C.C. al sindicatului să albe un rol activ în organizarea schimburilor de experiență, în rîspîndirea metodelor de lucru ale frunțașilor, unele organe sindicale locale se limitează doar la a „contabiliza” mișcarea pentru experiența înaintată, de a întocmi tabelul cu numărul celor care aplică cutare sau cutare metodă; orientarea spre muncă cu hîrtile împiedică organele sindicale să vadă în perspectivă mersul întrecerii, să sezeze inițiativele care se ivesc în întrecere și să le ajute cu căldură să se dezvolte. Or, este limpede că în rîspîndirea experienței pozitive în cadrul întrecerii, sindicatele nu pot fi nici o clipă numai simple organe de statistică, ci factorii activi, organizatoarele rîspîndirii concrete, pe teren, a acestor experiențe.

Desfășurarea întrecerii socialiste este de neconcepț; fără existența unei evidențe precise a rezultatelor dobîndite în producție de către muncitori. Cum ar putea fi stimulată lupta muncitorilor de pe șantierul „Petru Poni” din cadrul întreprinderii nr. 131 pentru o mai înaltă productivitate a muncii, pentru folosirea mai bună a materialelor, pentru înlăturarea ordi căror forma de rîspîndire de materiale, cînd brigăzile de aci își cunoșc rezultatele în producție abia după încheierea lunii? Pe alte șantiere, cum ar fi pe cele ale întreprinderii nr. 121 Reșița și ale întreprinderii nr. 161 Tg. Ocna, nu există pur și simplu nici un fel de evidență — ceea ce împiedică publicitatea în jurul întrecerii, stînjește omonosterea muncitorilor fruntași și a metodelor lor de lucru.

Munca formală a multor organe sindicale locale în legătură cu organizarea și conducerea întrecerii se explică în bună măsură prin aceea că ele nu primesc un sprijin efectiv și calificat din partea C.C. al sindicatului. Nu rare sint cazurile cînd activiști ai sindicatului, cu tovar. D. Scolaru, Gh. Gherman și alții, merg pe șantiere pentru a culege numai date statistice necesare întocmirii diferitelor rapoarte, în loc să aprofundeze și să ajute la mai buna organizare a întrecerii.

O condiție importantă a desfășurării întrecerii socialiste este ridicarea nivelului muncii culturale-educative. Condițiile specifice de lucru de pe șantiere, fluctuația sezonieră fac și mai necesară desfășurarea de către organele sindicale a unei largi munci culturale-educative — pentru educarea muncitorilor și tehnicienilor în spiritul atitudinilor socialiste față de muncă și de proprietatea obștească, pentru înarmarea lor cu cunoștințe, culturale-tehnice, pentru ridicarea nivelului conștințelor lor. Numai în acest fel organizațiile sindicale își vor îndeplini rolul de școală a comunismului.

În domeniul muncii culturale-educative,

ing. A. SÂDESCU
L. ȚINTEA

Solii artei albaneze

Numeroșii spectatori care au văzut filmul „Skanderbeg”, inspirat din istoria zădărnici a neînfricului popor de la fărâmița mării Adriatice, își amintesc de fermecătoarele dansuri populare albaneze îndrăgite de cinci sute de ani. Filmul „Skanderbeg”, ca și spectacolele date de tinerii albanezi în zilele Festivalului de la București, au întărit în rândurile publicului nostru dorința de a cunoaște mai în detaliu arta poporului frate din „Țara șchipetarilor”.

Este de aceea cu atât mai mare interesul și simțul de turneul pe care îl întreprinde în țara noastră Ansamblul artistic al Filarmonicii albaneze, condus de Foto Stamo și Mustafa Krantia.

Primul spectacol, prezentat marți seara în Capitală, a fost aplaudat cu căldură de un public numeros, care a apreciat atât frumusețea și varietatea programului, cât și nivelul înalt al interpretării artistice.

Spectacolul a fost deschis de pianista Margarita Christidhi, care a interpretat cu sensibilitate și precizie „Tocata” de Zadea și „Improvizație” de Chopin. Ca și ceilalți membri ai ansamblului, solista este tânără, în plină dezvoltare a măiestriei ei interpretative.

Tot în partea muzicală a programului, publicul a avut prilejul să-l asculte din nou pe basul Luki Kackol, ale cărui calități vocale au fost apreciate în spectacolele prezentate de delegația albaneză la Festivalul de la București. Vocea caldă, nuanțată, a cântărețului a pus nădăd în valoare lucrările interpretate — un cîntec din filmul „Skanderbeg” și aria lui Filip din opera „Don Carlos” de Verdi.

Din Ansamblul Filarmonicii albaneze mai fac parte încă trei soliști vocali — bașii Hyzen Peingu și Mentor Xhemali și cântăreașă populară Lucia Miloti. Repertoriul primilor doi, pe lângă arii din opere, cuprinde și cîntece populare albaneze, rusești, poloneze — pe care le execută într-un mod plin de simplitate și naturaleză, străin de orice afectare, care cereșe pe spectatori. Stilul autentic popular al Luciei Miloti l-a adus cântăreței aplauzele repetate ale ascultătorilor. Într-adevăr, Lucia Miloti a executat cu farmec și un cîntec popular românesc.

Partea coregrafică a spectacolului înmănușiază dansuri cu caracter național, din diferite provincii ale țării. Este greu de spus ce anume place mai mult: diversitatea și agilitatea interpretelor, simplitatea și pitorescul costumelor, îmbinarea armonioasă între cîntec și dans, ca să nu mai vorbim de frumusețea înecăscă a dansatorilor și de pasiunea cu care redau bogăția sufletului popular.

În acompaniamentul ritmic al orchestrei, interperții suitei coregrafice din provincia Korcia și al dansului din provincia Rafta stîrnesc aplauze la scenă deschisă prin dinamismul lor cuceritor. Ritmul tot mai impetuos, marcat adesea doar de cadențele tobei, este caracteristic și pentru dansurile pline de colorit din provincia Peșopia, care cer dansatorilor o neobișnuită vioacime și precizie a mișcărilor.

O profundă impresie stîrnește apariția grupului de fete care întreprind o suită de dansuri din Albania de sud. Ele poartă costume multicolore, au marșme și baste colorate care încântă ochul. Este interesantă paleta coloristică armonioasă obținută prin îmbinarea unor culori care, aparent, nu se potriveșc între ele: bleumarin, vișiniu, galben, portocaliu, verde, roșu, negru, cărămiziu... Dar ceea ce merită subliniat în primul rând este grația plină de poezie a interpretelor, care nu se sîrbiță nici atunci cînd dansului i se imprimă un caracter mai avîntat.

Desfășurarea programului coregrafic al spectacolului scoate în relief în mod deosebit aptitudinile soliștilor Abdula Zera și Mehmet Mufiio, Sadik Batku și Fatmir Struga, Adilve Albali și Enver Birke. Totodată spectatori apreciază omogenitatea întregului grup de dansatori și talentul fiecărui interpret în parte.

Deși în repertoriul coregrafic al ansamblului nu figurează dansuri cu program, fiecare dans și spectacolul în ansamblu său reflectă cu o mare claritate trăsături caracteristice poporului — bărbăția, vigoarea, optimismul, dragostea de viață.

Ansamblul artistic care ne vizitează țara este o formație restrînsă a Filarmonicii albaneze. Înființată în anul 1950, Filarmonica desăfoară o activitate bogată și multilaterală; ea joacă un rol important în stimularea și promovarea creației muzicale originale. Pe lângă creații ale compozitorilor albanezi și lucrări reprezentative ale maestrilor muzicii ruse și sovietice, în repertoriul Filarmonicii figurează numeroase opere din patrimoniul muzicii universale. Pînă acum, Filarmonica albaneză a dat peste 800 de concerte simfonice, corale, spectacole coregrafice etc.

Spectacolul prezentat de Ansamblul artistic al Filarmonicii albaneze permite publicului nostru să cunoască aspecte din arta națională a unui popor mic dar bogat în talente, artă care a înfruntat urgia vremurilor potrivnice și care înflorește astăzi, în condițiile democrației populare.

Vizita solilor artei albaneze întărește frățescă prietenie care leagă popoarele noastre, unite prin comunitatea felurilor lor.

D. COSTIN

Întoarcerea în Capitală a orchestrei simfonice a Filarmonicii de stat „George Enescu”

Miercuri seară s-a întors în Capitală Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „George Enescu”, colectiv artistic creat în R.P.R., care a întreprins un turneu în R. Cehoslovacă.

În cursul vizitei în republica prietenă, solii artei muzicale din țara noastră au dat concerte sub conducerea dirijorului George Georgescu, artist al poporului din R.P.R., însoțit de Premiul de Stat, în orașele Praga, Mariánské Lázně, Brno, Gottwaldov, Bratislava, Koscice, Pretutindeni, artiștii romini s-au bucurat de o caldă primire. Turneul a fost încununat de mult succes, contribuind totodată la adîncirea legăturilor culturale între popoarele romine și cehoslovace.

La sosirea în gara Băneasa, colectivul orchestrei a fost întâmpinat de tovarășii Ion Pat, prim-locuitor al ministrului Culturii, dr. I. Bogdan, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, de frunteși ai vieții muzicale din Capitală.

Au fost de față reprezentanți ai ambasadei R. Cehoslovace, (Agerpres)

INFORMAȚII

■ Ansamblul artistic al Filarmonicii albaneze a sosit miercuri în orașul Galați. În cursul zilei, oaspeții au vizitat portul, orașul, santerul naval și au făcut o plimbare pe Dunăre. Seara, Ansamblul a prezentat în sala cinematografului „Mihail Eminescu”, în fața unui numeros public, un frumos program artistic, care a fost primit cu multă căldură.

■ Miercuri seara, la sediul Uniunii artiștilor plastici din R.P.R., criticul și istoricul de artă dr. Cay Brockdorff, din R. D. Germană, care ne vizitează țara, a conferențiat despre Adolf Menzel, unul dintre cei mai mari pictori realiști germani din secolul 19.

Conferința a fost însoțită de proiecții. ■ Miercuri seară s-a deschis la Camera deputatului a Sfatului popular al Capitalei expoziția „Aspecte din viața și munca femeilor din R. P. Chineză”, organizată

de Comisia de femei a Sfatului popular al Capitalei.

■ Miercuri dimineața, folclorista maghiară Tekla Dobrovici Dömötör de la Universitatea din Budapesta, care se află în Capitală în cadrul schimburilor culturale dintre țara noastră și R. P. Ungară, a făcut o vizită la Institutul de folclor.

■ Cu acest prilej, Tekla Dobrovici Dömötör a prezentat o comunicare despre „Cercetările de folclor din R. P. Ungară”.

■ În cadrul acordului cultural dintre țara noastră și R. P. Ungară, a plecat la 4 octombrie spre Budapesta academiicianul Emil Petrovici, președintele filialei Cluj a Academiei R.P.R.

■ În cadrul aceluiași acord a sosit în țară cercetătorul științific Magos György de la Institutul de istorie al Academiei R. P. Ungare.

Cunoașterea reciprocă — mijloc de strîngere a legăturilor de prietenie

Deputații Haruji Tahara, Seido Onishi și Kei Hoashi, membri ai parlamentului japonez, care au făcut o vizită în țara noastră la invitația grupului național român al Uniunii Interparlamentare, au acordat, înainte de a părăsi țara, un interviu corespondenților Agenției romine de presă și Radiodifuziunii romine.

Deputatul Haruji Tahara a spus între altele:

„Plec cu cele mai bune impresii din această vizită. În 6 zile cât am stat aici, în România, am putut să vizitez orice am dorit și să vorbesc cu oricine am vrut. Îndeosebi, vom păstra impresii adînci despre înălțările și convorbirile noastre cu personalități ale vieții de stat rominești, cu primul secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Român, Gh. Gheorghiu-Dej, cu președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, dr. Petru Groza. Am admirat din toată inima voiața puternică manifestată de acești oameni de stat pentru consolidarea păcii mondiale și totodată dragostea lor adîncă față de poporul nostru. În vizitele făcute de noi, cel mai mult ne-a impresionat portul Constanța și gospodăria agricolă colectivă din Hărman. Constanța este un port bine cunoscut, strălucit printre marinarii din întreaga lume pentru amabilitatea și ospitalitatea manifestate de locuitorii lui față de străini și îndeosebi față de marinari. Deși un port vechi, Constanța are acum instalații moderne care sînt mai bune decît cele din portul Yokohama din Japonia. Cred că atunci cînd desținderea internațională va progresa și relațiile comerciale între toate țările vor fi mai intense, din ce în ce mai multe vaporașe japoneze vor veni la Constanța, aducînd produse japoneze pentru necesitățile lui și plecînd încărcate cu petrol, porumb și alte produse rominești pentru Japonia.

La gospodăria agricolă colectivă din Hărman am constatat că de mult se ridică nivelul de trai al țăranilor muncitori din R.P.R. Faptul că în fiecare an intră tot mai mulți țărani individuali în această gospodărie este o dovadă că viața colectivizilor este mai bună decît a țăranilor cu gospodării individuale. Aceasta constituie pentru noi un învățămînt de preț.

Răspunzînd unei întrebări, despre importanța ce o atribuie vizitelor reciproce de delegații parlamentare ale diferitelor țări, Haruji Tahara a spus:

„Fără să atribuim o mare importanță vizitelor reciproce ale membrilor parlamentelor, care reprezintă însuși poporul țării respective. Sîntem convinși că activînd schimbul de delegații parlamentare, care sînt poartă discuța și analiza liberă toate problemele, consolidăm pacea lumii, apărăm viața oamenilor.”

Deputații japonezi iau parte la conferințele interparlamentare care au loc în fiecare an, dar acolo am putut întîlni puțini delegați din țările democrat-populare. De aceea, Dieta japoneză ne-a delegat să vizităm o serie de țări, printre care Uniunea Sovietică, Polonia, România, Ungaria, Cehoslovacia. Și într-adevăr, plecăm din R.P.R. cu bogate impresii. Înainte de aceasta nu aveam prea multe cunoștințe despre România. Am găsit aici o țară minunată, în ceea ce privește natura ei și oamenii, dar totodată prin faptul că ea construiește socialismul.

Am vrea, întorcîndu-ne în Japonia, să povestim tot ce am văzut și am aflat aici. La Tokio vom pune bazele unei asociații de prietenie romino-japoneză în care vor intra, sîntem siguri, oameni care au vizitat România și mulți alții cetățeni japonezi. Sperăm că datorită activității acestei asociații vom putea face un schimb inter-universitar de profesori, studenți, schimb de filme și opere artistice, vizite reciproce și întreceri ale sportivilor noștri.

În Republica Democrată Germană, care a luat ființă ca urmare a victoriilor istorice ale armatei sovietice asupra fascismului și alibărării Germaniei rășărite, școala se dezvoltă într-un spirit nou, democratic. Sub îndrumarea Partidului Socialist Unit din Germania, noi sistem de învățămînt din R. D. Germană a obținut succese însemnate. În acest cadru se dezvoltă și învățămîntul superior.

Cu toate că în decursul celui de-al doilea război mondial cele mai multe clădiri ale instituțiilor de învățămînt superior din Germania au suferit avarii serioase, după înfrîngerea fascismului universitățile și școlile superioare din Germania răsăriteană și-au reluat repede activitatea. De pildă, universitatea din Jena și-a reluat cursurile chiar în octombrie 1945, iar universitățile din Leipzig și Halle — în februarie 1946. În același timp instituțiile de învățămînt superior au căpătat o nouă orientare democratică, ele deschizîndu-și larg porțile pentru fiii de muncitori și țărani. Așa au început să se facă primii pași în ceea meargă operă ce avea să fie apoi dezvoltată și după an: formarea unei noi intelectualități germane. Restructurarea școlii superioare în Germania răsăriteană s-a desfășurat în condițiile luptei împotriva unor tradiții universitare retrograde și a unor elemente reacționare. Aceasta luptă a făcut ca abia în 1950 să se poată trece la transformări adînci în formele de învățămînt și în conținutul învățămîntului.

O nouă etapă a început pentru învățămîntul superior odată cu hotărîrea plenerului din februarie 1951 a Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, hotărîri privitoare la sarcinile universităților și școlilor superioare din R. D. G. Prin înființarea, în 1951, a secretariatului de stat pentru învățămîntul superior, instituțiile de învățămînt superior au căpătat o conducere unică. Secretariatul de stat pentru învățămîntul superior îi revine sarcina de a îndruma activitatea universităților din Berlin, Leipzig, Halle, Jena, Greifswald, Rostock, precum și a școlii tehnice superioare din Dresda.

În ultimii ani a crescut numărul facultăților la vechile instituții de învățămînt

Consider, într-un cuvînt, că vizita noastră în R.P.R. a fost foarte utilă și bogată în învățămînte.

Deputatul Kei Hoashi a exprimat de asemenea mulțumiri pentru primirea călduroasă făcută de poporul român și de forurile de stat cu care a luat contact.

Am fost viu impresionat — a spus el — de progresele făcute de țara dv. pe calea construirii socialismului, progrese realizate pas cu pas. O impresie deosebită mi-a făcut vizita la gospodăria colectivă din Hărman, unde am fost primiți călduros și mi s-a oferit un minunat vin din struguri. Am putut constata acolo că de promițător se dezvoltă agricultura în R.P.R.

Răspunzînd unei întrebări în legătură cu perspectivele de dezvoltare a legăturilor comerciale între Japonia și România, Kei Hoashi a spus:

„Acesta legăturii se pot dezvolta mult. Am discutat cu forurile conducătoare economice de aici despre dezvoltarea relațiilor comerciale japono-romine și am exprimat convingerea noastră că Japonia poate importa din România petrol, porumb, fânaj și altele, și poate furniza României o serie de produse. Astfel, Japonia construiește mașini și vaporașe foarte bune și produce o serie de mărfuri de larg consum care pot interesa țara rominească. Naftonul și mătasea artificială fabricate în Japonia sînt mai bune decît cele americane și cred că ar fi apreciate de cumpărătorii din R.P.R. Deși cele două țări sînt depărtate una de alta, distanța comercială nu este prea mare, dat fiind că drumul pe apă este mai ușor decît pe calea ferată.”

Am văzut că poporul român, ca și poporul japonez, luptă activ pentru pace. Poporul japonez, care a suferit în trei războaie din pricina bombelor atomice, este împotriva războiului, el este însetat de pace. Nu trebuie ca energia atomică să măl fie folosită în scopuri războinice. Astăzi lumina științei atomice străluciește deasupra noastră și sîntem convinși că ea reprezintă zorile unei lumi noi.

Deputatul japonez și-a încheiat declarațiile cu cuvintele: „Face și prietenie” rostite în limba romină.

Deputatul Seido Onishi, care este profesor, a subliniat grija pe care o constată o în R.P.R. pentru cultura poporului. Am văzut cum învățămîntul, educația tineretului, se dezvoltă continuu, a spus Seido Onishi. Mi-am dat seama că în R.P.R. copiii se bucură de o îngrijire deosebită și aceasta mi-a produs o mare bucurie. Pentru mine, o țară care știe să-și crească și să-și educe copiii este demnă de respect.

Am văzut aici o cultură înaltă, institute de învățămînt populare minunate. Și Japonia are la fel. Cred că se poate organiza un schimb prietenesc de profesori, studenți, oameni de știință. Cred că ar fi posibil că încă din anul viitor un număr de profesori și alți oameni de cultură să poată face vizite reciproce. Aceasta ar fi o latură importantă a promovării prieteniei între cele două țări.

Seido Onishi și-a exprimat apoi admirația pentru frumusețea naturii țării noastre. Poate mai mult decît frumusețea țării — a adăugat el — m-a impresionat și am simțit bunățatea poporului român, un popor cinstit, deschis la suflet, harnic. Acest popor are și conducători buni.

Am vorbit cu primul secretar al Partidului, Gh. Gheorghiu-Dej, cu președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, dr. Petru Groza, și cu alți conducători și am văzut că ei depun toate eforturile pentru ferețirea și bună starea poporului român. Sînt convins că viitorul acestei țări va fi înfloritor. Voi fi și eu între aceia care vor activa pentru înființarea asociației de prietenie japono-romine, în scopul promovării legăturilor prietenesti între cele două popoare, în interesul apărării păcii în lume. (Agerpres)

Incheierea discuției politice generale în Adunarea Generală a O.N.U.

Cuvîntarea șefului delegației indiene Krishna Menon

NEW YORK 5 (Agerpres). — TASS În ședința plenară din dimineața zilei de 4 octombrie a Adunării Generale a O.N.U., în cadrul discuției politice generale a luat cuvîntul șeful delegației indiene, Krishna Menon.

El a declarat că sesiunea jubiliară a O.N.U. de la San Francisco, care în alte condiții ar fi fost o simplă formalitate, „a deschis o eră nouă”. Această situație, a spus el, se datorează faptului că la sesiunea de la San Francisco, care a avut loc în ajunul conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, a devenit limpede că oamenii de stat ai acestor puteri sînt dispuși să caute împreună căi de colaborare.

Referindu-se la părerea exprimată de unele delegații că ar fi necesară revizuirea Cartei O.N.U., reprezentantul Indiei a declarat că, după părerea guvernului său, Cartă poate fi revizuită cu condiția ca toți, și în primul rînd statele membre permanent în Consiliul de securitate, să fie de acord cu revizuirea. În prezent însă, momentul este încă nepotrivit pentru revizuirea Cartei.

Trecînd la problema admiterii de noi membri în O.N.U., delegatul Indiei a atras atenția adunării asupra faptului că pînă în prezent o treime din omenire nu este reprezentată în O.N.U. O.N.U. trebuie să reprezinte întreaga lume așa cum este ea.

Vorbînd de rezultatele conferinței internaționale tehnico-științifice pentru folosirea pașnică a energiei atomice, Menon a relevat în mod deosebit faptul că, datorită acestei conferințe, „cortina secretului a fost ridicată” cel puțin parțial. Aceasta, a spus el, trebuie să servească drept exemplu pentru colaborarea internațională în alte domenii.

Delegatul Indiei a sprijinit ideea creării unei agenții internaționale pentru folosirea pașnică a energiei atomice. Folosirea energiei atomice în scopuri pacifice, a spus Menon, trebuie organizată în așa fel încît să nu ducă la exploatarea colonială a țărilor care dispun de materii prime atomice de către țările industriale mai bine dezvoltate.

Trecînd la problema dezarmării, Menon a fost de acord cu acei delegați care au declarat că stadiul actual al acestei probleme este mai încurajător. În această

problemă, a spus el, au fost făcute diferite propuneri și delegația Indiei nu vede de ce ele nu ar putea fi aprobate toate cu eventuale modificări, ca acțiunea pe calea dezarmării.

India, a spus el, va continua să insiste pentru interzicerea totală a armelor atomice.

Delegatul Indiei și-a exprimat regretul că, drept răspuns la hotărîrea Adunării Generale de a discuta problema algeriană, delegația Franței a părăsit Adunarea Generală. El și-a exprimat speranța că Franța își va revizui poziția.

Șeful delegației indiene a declarat că unitatea Germaniei nu poate fi realizată prin recunoașterea puterii existente doar într-o parte sau alta a Germaniei și că trebuie să se țină seama că există două părți ale Germaniei. Poate că ar fi mai bine, a spus el, ca ele să găsească un limbaj comun.

Trecînd la problemele Extremului Orient, Menon a declarat că guvernul său „nu consideră S.E.A.T.O. ca un aport la securitatea păcii în această zonă”.

Menon a subliniat că, pentru rezolvarea cu succes a problemelor Indochinei, acordul de la Geneva în această problemă trebuie îndeplinit în strictă conformitate cu spiritul și litera lui.

Vorbitorul și-a exprimat speranța că tratativele dintre U.R.S.S. și Japonia vor fi încununate de succes.

Menon a chemat toate țările să facă tot posibilul pentru a înlesni o apropiere între Republica Populară Chineză și S.U.A. El a spus că ar fi fost obținut un oarecare progres în relațiile dintre aceste mari puteri. India este convinsă că Guvernul Republicii Populare Chineză dorește rezolvarea pașnică a tuturor problemelor litigioase cu S.U.A., inclusiv a problemei Taiwanului. Rezolvarea tuturor acestor probleme poate fi obținută pe calea tratativele dintre S.U.A. și R. P. Chineză.

Sprînjînînd întru totul felurile și principiile Cartei O.N.U., a spus Menon. Noi mergem pe calea păcii colective și nu ne bazăm pe grupări militare.

Cu cuvîntarea șefului delegației indiene a luat sfîrșit discuția generală, în cadrul căreia reprezentanții a 45 de țări și-au expus poziția în problemele internaționale generale și regionale.

Prima ședință a Comitetului politic special

NEW YORK 5 (Agerpres). — TASS La 4 octombrie a avut loc prima ședință a Comitetului politic special al O.N.U. prezidată de Wen Wathayakon (Tailanda). Comitetul a aprobat următoarea ordine a examinării problemelor care figurează pe ordinea de zi:

- 1) Problema conflictului rasilor din

- 2) Africa de sud, provocat de politica promovată de guvernul Uniunii sud-africane;
- 3) Raportul directorului pentru Orientul Apropiat al agenției O.N.U., pentru ajutoarea refugiaților palestinieni și organizarea lucrărilor;
- 4) Situația persoanelor de origine indiană din Uniunea sud-africană;
- 5) Admiterea de noi membri în O.N.U.

Oaspeți ai țării noastre

Numeroși oaspeți de peste hotare, invitați al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, sînt în vizită în țara noastră.

Recent a sosit în Capitală dr. Robert Weidhaber, conducătorul Muzeului etnografic din Basel (Elveția), colaborator al bibliografiei pentru artă populară — U.N.E.S.C.O. Oaspetele elvețian a venit în țara noastră pentru a avea întrevieri cu cercetătorii romini în domeniul etnografic. Din Elveția se mai află în țara noastră și o delegație din care face parte ziaristul Armand Maguin, membru în Consiliul Mondial al Păcii, prof. Henriot Gilbert, Otto Schudel, redactor al ziarului „Vorwärts”, Georges Chelot, muncitor, și René Douchoud, viticultor. Membrii delegației din Elveția au făcut mai multe vizite în instituții culturale și întreprinderi din Capitală. Ei au fost de asemenea în regiunea viticolă Drăgășani la culesul viilor.

În țară se mai află, de asemenea, un grup de oameni de cultură din R.P. Bulgaria, Penko Penov, prorector al Institutului de teatru din Sofia, profesor de

istoria teatrului, și Atanas Pavlov Popov, regizor, directorul teatrului din Toluhin. Ei au întrevieri cu oameni de artă și asistă la spectacole și repetiții ale teatrelor din Capitală și alte orașe. Oamenii de artă bulgari cercetează totodată unele documente din secolul trecut privind activitatea în țara noastră a unor echipe de teatru formate din emigranți bulgari. Din R.P. Bulgaria se mai află în Capitală și Liuben Vasilev, directorul Institutului de științe juridice al Academiei Bulgare de Științe, și D. Penev Stoicov, medic veterinar, asistent la Facultatea de medicină veterinară din Sofia.

Printre oaspeții Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea mai sînt profesorul italian de etnografie Ernesto de Martino, care întreprinde o călătorie de documentare în regiunea Hağelung, pictorul italian Alfieri Cappellini care pictează peisaje din București și Magos György, colaborator științific al Institutului de istorie al Academiei de Științe din R.P. Ungară, venit în țara noastră pentru cercetări științifice. (Agerpres)

Progresele învățămîntului superior în Republica Democrată Germană

Prof. univ. CONSTANTIN IONESCU BUJOR director general în Ministerul Învățămîntului

grija ce i se acordă, prin temeinica sa organizare, precum și prin interesul pe care întreprinderile îl arată pentru ridicarea calificării școlarilor lor, procentul celor ce termină studiul superior este tot mai ridicat.

Paralel cu dezvoltarea rețelei de învățămînt, în R.D.G. s-a desfășurat o intensă activitate pentru înnoirea conținutului învățămîntului, pe baza experienței sovietice. Din septembrie 1951 au fost introduse planurile de învățămînt în universități și în școlile tehnice superioare, împărțindu-se anul școlar în semestre. S-a ridicat nivelul pregătirii ideologice a studenților prin studierea marxism-leninismului, a bazelor economiei capitaliste și socialiste, precum și a materialismului dialectic. Pentru a pune în contact direct pe studenți cu bogata literatură beletristică, științifică și tehnică rusă și sovietică, a fost introdus studiul limbii ruse.

În planurile de învățămînt, un loc important ocupă practica în producție. Astfel, pentru a fi admis în anul I al școlii superioare tehnice din Dresda, candidatul trebuie să facă o practică prealabilă de 6 luni sau de un an în fabrică sau în uzine. Conducătorii și personalul uzinelor și fabricilor primesc cu toată seriozitatea și răspundere față sarcina pe care o au de contribui la pregătirea viitorilor specialiști. De altfel, practica în timpul vacanțelor este generalizată în întreg învățămîntul superior. Și studenții facultăților de filologie fac această practică, în cadrul bibliotecilor.

Pentru ridicarea calificării cadrelor didactice funcționează și în Republica Democrată Germană sistemul aspiranturii. Baza materială a învățămîntului din Germania a fost serios dezvoltată în timpul războiului; localurile a numeroase unități de învățămînt au avut de suferit, laboratoare au fost distruse. Guvernul Republicii Democratice Germane a întreprins o vastă acțiune de reconstrucție și înzestrare a școlilor superioare. Se cons-

truiesc noi localuri pentru facultăți și institute, cum este localul facultății de matematică, de la școala superioară tehnică din Dresda, localul Institutului de fizică la universitatea din Leipzig etc. Lăbăra „Karl Marx” din Leipzig este cea mai bună exemplu a acestor noi localuri de învățămînt.

Pe lângă dezvoltarea rețelei de învățămînt, în R.D.G. s-a desfășurat o intensă activitate pentru înnoirea conținutului învățămîntului, pe baza experienței sovietice. Din septembrie 1951 au fost introduse planurile de învățămînt în universități și în școlile tehnice superioare, împărțindu-se anul școlar în semestre. S-a ridicat nivelul pregătirii ideologice a studenților prin studierea marxism-leninismului, a bazelor economiei capitaliste și socialiste, precum și a materialismului dialectic. Pentru a pune în contact direct pe studenți cu bogata literatură beletristică, științifică și tehnică rusă și sovietică, a fost introdus studiul limbii ruse.

În planurile de învățămînt, un loc important ocupă practica în producție. Astfel, pentru a fi admis în anul I al școlii superioare tehnice din Dresda, candidatul trebuie să facă o practică prealabilă de 6 luni sau de un an în fabrică sau în uzine. Conducătorii și personalul uzinelor și fabricilor primesc cu toată seriozitatea și răspundere față sarcina pe care o au de contribui la pregătirea viitorilor specialiști. De altfel, practica în timpul vacanțelor este generalizată în întreg învățămîntul superior. Și studenții facultăților de filologie fac această practică, în cadrul bibliotecilor.

Pentru ridicarea calificării cadrelor didactice funcționează și în Republica Democrată Germană sistemul aspiranturii. Baza materială a învățămîntului din Germania a fost serios dezvoltată în timpul războiului; localurile a numeroase unități de învățămînt au avut de suferit, laboratoare au fost distruse. Guvernul Republicii Democratice Germane a întreprins o vastă acțiune de reconstrucție și înzestrare a școlilor superioare. Se cons-

Mitingul de doliu consacrat memoriei Mariei Vasilevna Iliina

Marți dimineața, la Casa de cultură a sindicatelor, a avut loc mitingul de doliu consacrat memoriei Mariei Vasilevna Iliina, membră în Prezidiul Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice, președintă a Comitetului Central al Sindicatului lucrătorilor sanitari din U.R.S.S., membră a Comitetului Antifascist al Femeilor Sovietice și a Comitetului administrativ al Uniunii Internaționale a lucrătorilor din funcțiile publice.

Numeroși activiști ai sindicatelor și oameni ai muncii din Capitală au venit să aducă un ultim salut Mariei Vasilevna Iliina.

În jurul catafalcului au făcut de gardă I. I. Horoșilov și P. S. Dedușkin, consilieri ai ambasadei Uniunii Sovietice la București, V. I. Barahnin, prim-secretar, și alți membri ai ambasadei.

Din ultima gardă au făcut parte tovarășii: Stelian Moraru, Luigii Grassi, secretar al F.S.M., Liuba Chișinevschi, Stela Enescu și dr. I. Grozdea.

La mitingul de doliu a luat cuvîntul tov. Stelian Moraru, vicepreședinte al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. Evocînd personalitatea Mariei Vasilevna Iliina, vorbitorul a arătat că „întreaga viață a fost un exemplu de minunat devotament și dragoste față de patrie și poporul sovietic.”

Sîntem adînc îndurerăți de pierderea fulgerătoare a tovarășei Mariei Vasilevna Iliina, a spus vorbitorul. Prin stingerea sa prea de timpuriu din viață, sindicatele

Coroșpondență telefonică

După votul de la O. N. U. în chestiunea Algeriei

de GEORGES SORIA, corospondentul „Scin'oli” la Paris

După votul intervenit săptămîna trecută la O.N.U. în legătură cu înscrierea chestiunii algeriene pe ordinea de zi a Adunării Generale, zărele de drept din Franța au declanșat o violentă campanie de presă care urmărește să convingă opinia publică că Franța a fost victima unei nedreptăți și a unei conspirații. Multe dintre ele publică zi de zi articole acuzatoare la adresa țărilor care au votat pentru înscrierea chestiunii algeriene pe ordinea de zi a Adunării Generale. „L'Aurore”, de pildă, adoptă față de Uniunea Sovietică un limbaj la fel de injurios ca pe vremea celor mai înverșunate campanii ale războiului rece. Organele de presă direct controlate de grupul ultra colonialistilor își inchipuează că acuză Uniunea Sovietică că prin votul său la O.N.U. s-a amestecat în treburile interne ale Franței, se vor dezastru de răspunderea gravă pe care și-au asumat-o cerind intensificarea represaliilor în Africa de nord și susținind, împotriva oricărei evidențe, că o problemă algeriană nici nu există.

În încercarea lor de a crea o diversivune, aceste zăre nu se mărginesc însă la acuzațiile pe care le aduc Uniunii Sovietice. Ele îndreaptă în același timp o întregă serie de atacuri împotriva Organizației Națiunilor Unite în ansamblu. Editoriaștii care pină mai ieri găseau cit se poate de firescă intervenția O.N.U. în Coreea sau refuzul de a se lua în considerare cererea îndreptățită cu privire la restabilirea drepturilor R. P. Chineze la O.N.U. tolerind totodată și alte anomalii grave în funcționarea Organizației Națiunilor Unite, pretind astăzi că prin înscrierea chestiunii algeriene pe ordinea de zi, O.N.U. „se abate de la misiunea sa”. Acești falși campioni ai virtuții sint aceiași care nu încetau să exalteze principiile „legii internaționale”, respectul „hotărîrii majorității”, atunci cînd steagul O.N.U.-ului filfia deasupra cimporilor indigerate din Coreea.

Pentru opinia publică franceză nu poate fi înșelată de acești polemisti lipsiți de scrupule. Celor care au urmărit dezbaterile O.N.U. nu le e greu să constate că printre țările care au votat pentru înscrierea chestiunii algeriene pe ordinea de zi a lucrărilor O.N.U. se află nu mai puțin de 23 de țări capitaliste, printre care un mare număr sînt națiuni dominate pînă mai ieri de imperialismul străni și care, cum era și de așteptat, au luat altitudine împotriva colonialismului. De fapt aceste atacuri împotriva Organizației Națiunilor Unite se întorc împotriva organizatorilor lor a căror rea credință poate fi măsurată prin însăși violența limbajului folosit.

Pentru omul de pe stradă tocmai această rea credință este factorul care a determinat hotărîrea luată de guvernul francez de a amîna vizita la Moscova a primului ministru Faure și a ministrului său de externe, Pînay, vizită care urma să aibă loc la jumătatea lui octombrie. Într-adevăr chiar și adversarii cei mai raționali ai Uniunii Sovietice nu pot pretinde că se puteau aștepta ca delegatul Uniunii Sovietice la O.N.U. să voteze împotriva înscrierii chestiunii algeriene pe ordinea de zi a lucrărilor O.N.U. Politica de simpatie și sprijin a mișcării de eliberare națională a popoarelor din colonii este din totdeauna politica guvernului sovietic, ferm sprijinită de popoarele sovietice. Cu prilejul ultimelor sesiuni ale Adunării Generale a O.N.U., U.R.S.S. a susținut întotdeauna, fără nicio abatere, aspirațiile naționale ale popoarelor din Africa de nord, precum și ale celorlalte popoare coloniale. În legătură cu aceasta ziarul „Le Monde” scrie: „Politica U.R.S.S. față de aceasta este constantă, problema de 40 de ani. Sînt foarte bine că Uniunea Sovietică va vota așa cum a votat și dacă teza noastră ar fi lesit învingătoare, așa cum sperăm noi, nu am fi dat acestui vot nici un fel de urmare. Ne vom schimba oare altitudinea pentru că am pierdut?”

Sosirea la Moscova a ministrului Afacerilor Externe al Canadei, L. Pearson

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS La invitația guvernului sovietic, la 5 octombrie a sosit la Moscova ministrul Afacerilor Externe al Canadei, dl. Lester B. Pearson. Pe aeroportul Vnukovo, pavoazat cu drapelul de stat al Canadei și Uniunii Sovietice, dl. Pearson și persoanele care îl însoțeau au fost întâmpinate de V. M. Molotov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., și de alte personalități oficiale. Dl. Pearson a fost întâmpinat de asemenea de J. B. Watkins, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Canadei în U.R.S.S., de șefii mai multor reprezentanțe diplomatice acreditate la Moscova, precum și de zăriștii sovietici și străini. Dl. L. B. Pearson a făcut în fața microfonului următoarea declarație: „Îngăduiți-mi în primul rînd să-mi exprim satisfacția în legătură cu sosirea aici și sincera mea recunoștință pentru primirea deosebit de cordială ce mi s-a făcut la sosire. D-na Pearson și cu mine prețuim în mod deosebit posibilitatea de a vizita Moscova și alte locuri ale acestei uriașe țări. Sperăm de asemenea să cunoaștem viața și munca popoarelor Uniunii Sovietice care au fost în două rînduri aliații noștri glorioși în timpul celor două războaie mondiale și care cunosc mai bine decît multe alte popoare cruzimea, ororile și tragediile războiului. Sper de asemenea să mă pot întîlni cu conducătorii sovietici și să am un schimb de păreri cu ei asupra problemelor internaționale. Sper că aceasta ne va ajuta să ne cunoaștem mai bine.

De fapt amînarea călătoriei d-lor Edgard Faure și Pînay la Moscova este apreciată nefavorabil de majoritatea observatorilor politici. În legătură cu aceasta, Daniel Mayer, președintele comisiei afacerilor externe a Adunării Naționale, scrie în ziarul „Le Populaire”: „Amînarea călătoriei la Moscova constituie în același timp un alibi și o diversivune. Alibi: tot ce se petrece este din vîna Uniunii Sovietice. Diversivune: în timp ce fac scandal, colonialiștii speră să se uite greșelile acumulate de majoritate guvernamentale reacționare care se încapăținează în imobilitate și nedreptate.”

De fapt, hotărîrea de a amîna vizita oamenilor de stat francezi la Moscova s-a produs într-un moment în care guvernul Faure, hărțuit de contradicțiile sale interne, este serios amenințat în însăși existența sa. De două luni o crăză permanentă zdruncină bazele parlamentare ale guvernului. În numeroase rînduri mînistrii actualului cabinet și-au prezentat demisia, apoi au revenit asupra hotărîrii lor. Unul din cei mai importanți membri ai guvernului, generalul Koenig, nici nu mai ia parte, de fapt, la deliberările ministeriale. Cele două cîruri care se înfruntă în sine guvernului — clanul partizanilor unei anumite forme de compromis și mișcarea națională din Africa de Nord și clanul ultra colonialiștilor care se opun cu înverșunare oricărui compromis — duc între ele o luptă necruțătoare, minind călătoria sa la Moscova, guvernul a crezut că va putea să-și acorde o pășuire. În realitate el nu a reușit decît să exprime sentimentul slăbiciunii sale.

Bineînțeles că aceste manevre nu schimbă nimic din fondul problemei. A pretinde că o problemă algeriană „nici nu există”, numai datorită faptului că din punct de vedere administrativ Algeria a fost împărțită în 3 „departamente franceze”, este de nesuștinut. Chiar și ziarul „Le Monde” scrie în legătură cu aceasta: „Problema algeriană există. Ea trebuie reglementată de urgență. A învoia amestecul O.N.U. pentru a refuza o politică de reforme și a se înverșuna pe calea represaliilor ar fi nebunie curată.”

În loc să țină seama de faptele evidente, guvernul intensifică însă zi de zi represaliunea prin trimiterea unei cîntări de armament în Africa de nord. Potrivit destăinuirilor făcute zilele trecute de ziarul „Le Monde”, mai bine de jumătate din totalul efectivelor armate franceze staționează astăzi în Africa.

Opinia publică franceză, care a reținut singeroasele învățămînte ale războiului din Indochina, constată azi că guvernul Faure este gata să se angajeze într-un nou război colonial. Titlurile ziarelor anunță zilnic operațiunile militare întreprinse în diversele regiuni ale Algeriei și Marocului. Tunurile bubule în apropierea marilor orașe din aceste țări. Răscolul triburilor marocane de pe tot întinsul frontierei Marocului spaniol a fost aruncată de toate marile ziare pariziene. Opinia publică este îngrijorată de evoluția situației din Africa. Dacă războiul din Indochina a fost nepopular în toate păturile populației, declanșarea unui nou război în Africa de nord ar avea urmări incalculabile pentru situația internă din Franța. Zilnic tineri recruți chemați de urgență și trimiși în Africa de nord își manifestă ostilitatea lor față de mobilizarea. Săptămîna trecută, la Paris chiar, citeva sute de tineri s-au înfrunțat, cu citeva ore înainte de plecarea trenului, într-o biserică din capitală și și-au exprimat refuzul de a participa la represaliunea din Africa. Toate zărele au anunțat cu titluri mai exacte faptul că o idee despre starea de spirit a tineretului francez în legătură cu evenimentele din Africa de nord. În întreaga țară se dezvoltă mișcarea de protest împotriva represaliunii, care la forma unor operațiuni de război în Algeria și Maroc.

Chestiunea algeriană, care la guvernul îi contestă existența, se află astăzi în centrul preocupărilor tuturor francezilor. Este incontestabil că ea va juca un rol din ce în ce mai important în evenimentele viitoare, întreg poporul francez fiind profund interesat în implicațiile sale politice, economice și omenești.

Tovarășului OTTO GROTEWOHL, prim-ministru al Republicii Democratice Germane

BERLIN

Scurte tovarășe prim-ministru, Președintele Sovietului Suprem al U.R.S.S., la propunerea guvernului sovietic, a ratificat Tratatul cu privire la relațiile dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană, semnat la 20 septembrie 1955, la Moscova.

Salutăm cu căldură faptul că Camera Populară a Republicii Democratice Germane a aprobat cu asensimela în unanimitate acest tratat.

Prin această, tratatul intră în vigoare cu putere de lege și relațiile dintre statele noastre capătă de acum înainte o bază nouă, trînică, corespunzătoare intereselor fundamentale ale popoarelor german și sovietic.

Nu încopăm îndoială că acest act va contribui în chip hotărîtor la dezvoltarea continuă și strînsă colaborării și a relațiilor prietenești între statele noastre pe baza egalității în drepturi, respectării reciproce a suveranității și neamestecului în treburile interne.

Sîntem de asemenea încredințați că unirea eforturilor ambelor noastre țări în scopul de a contribui la întărirea păcii și securității în Europa va constitui o contribuție importantă la cauza istorică a restabilirii unității Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat.

Primii tovarășe prim-ministru felicitările cordiale ale guvernului sovietic și cele mai bune urări de noi succese și de înflorire a Republicii Democratice Germane și a întregului popor german.

4 octombrie 1955.

N. BULGANIN, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Cu același prilej, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a adresat o telegramă de felicitări lui Lothar

Sosirea la Berlin a delegației guvernamentale a U.R.S.S. la aniversarea constituirii R.D. Germane

BERLIN 5 (Agerpres). — TASS La 5 octombrie a sosit la Berlin pentru a participa la sărbătorirea celei de-a 6-a aniversări a constituirii Republicii Democratice Germane o delegație guvernamentală a Uniunii Sovietice alcătuită din M. A. Suslov (conducătorul delegației), membru al Prezidiului Comitetului Central al P.C.U.S.S. și S. M. Timohirov, ministrul Industriei Chimice al U.R.S.S. Din delegație face parte de asemenea G. M. Pușkin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în R. D. Germană. Pe aeroportul Schönefeld din Berlin, care era pavoazat cu drapelul Republicii

Democratice Germane, Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară, delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice a fost întâmpinată de O. Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane. V. Ulbricht, prim secretar al C.C. al P.S.U.G. și locuitor al primului ministru al R. D. Germane, precum și de alte personalități.

În întîmpinarea delegației guvernamentale sovietice au venit pe aeroport membrii delegației guvernamentale a Republicii Populare Romîne în frunte cu Petre Borilă, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R., precum și șefii ambasadelor și misiunilor acreditate în R. D. Germană.

Conferința de presă a lui J. F. Dulles

WASHINGTON 5 (Agerpres). — TASS Transmite: Luînd cuvîntul la o conferință de presă la 4 octombrie, secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a declarat că boala prezidentului Eisenhower nu dă motive de îngrijorare. Dulles a declarat că numeroase hotărîri privind principalele probleme politice fuseseră deja adoptate în momentul imboldării președintelui. Se presupune că, într-un viitor nu prea îndepărtat, președintele Eisenhower va putea să examineze din nou problemele de politică externă. După cum a declarat Dulles, el crede că răspunsul american la scrisoarea lui N. A. Bulganin în problema dezarmării, va aștepta probabil să fie rezolvat personal de către Eisenhower.

Răspunzînd la întrebarea dacă se așteaptă că apropiata conferință de la Geneva a ministrilor afacerilor externe va fi încununată de succes, Dulles a spus:

„Cred că vom realiza un anumit succes în ceea ce privește unificarea Germaniei”. El a adăugat că ar fi extrem de deosebit dacă acest succes nu ar fi obținut.

Răspunzînd la întrebarea cu privire la livrarea de armament cehoslovac Egiptului, Dulles s-a referit la conferința de presă pe care a ținut-o la 30 august, cînd declarase că guvernul țărilor arabe pot acționa „după cum găsesc de cuvînt”. El a adăugat atunci că „din punctul de vedere al relațiilor dintre Statele Unite și Uniunea Sovietică, asemenea livrări de armament nu ar contribui la slăbirea încrederii”. Aceste două considerente, a spus Dulles, rămîn în vigoare și astăzi. Cînd a fost întrebat dacă tranzația privind livrarea de armament a fost încheiată între Egipt și Cehoslovacia sau între Egipt și Uniunea Sovietică, Dulles a confirmat că această tranzație a fost încheiată între Cehoslovacia și Egipt.

Convorbirile franco-vestgermane de la Luxemburg n-au rezolvat litigiul saarez

PARIS 5 (Agerpres). — După cum relatează agenția France Presse, președintele Consiliului de Miniștri al Franței, Faure, și ministrul Afacerilor Externe, Pînay, s-au întîlnit la 5 octombrie la Luxemburg cu cancelarul R. F. Germane, Adenauer, și secretarul de stat al Ministerului Afacerilor Externe, Hallstein. După părerea mai multor observatori politici de la Paris, principala cauză a organizării în pripă a acestei întîlniri a fost ascuțirea divergențelor dintre guvernul Franței, care caută să obțină pentru Saar

„statutul european” (condiționat de acordurile de la Paris) și cerurile influente din Germania occidentală care se pronunță pentru respingerea acestui statut.

Litigiul saarez nu a fost rezolvat. Într-o declarație făcută presei la sfîrșitul conferinței, ministrul de externe al Franței, Pînay, a declarat că guvernul francez va continua să susțină punctul său de vedere în privința „statutului european” al Saarului.

Noi ciocniri armate în Africa de nord

PARIS 5 (Agerpres). — TASS Zărele pariziene publică numeroase informații despre noi importante ciocniri armate în Africa de nord, arătînd că situația cea mai gravă s-a creat la frontiera Marocului spaniol, unde trupele franceze sînt presate puternic de către triburile răsculate. Zărele arată că răsculacii au încercut numeroase posturi militare franceze, 2.000 de soldați francezi, sprijiniți de tancuri și aviație, duc lupte crîncoc la tricornul Bured — Aknul — Cizl Uzli. Ziarul „France Solr” scrie că nu sînt excluse noi răscoluri la vest de Aknul. Operațiunile militare se desfășoară și în

Atlasul mijlociu, de unde, potrivit relatărilor zărilor „Le Monde”, detașamente de răsculați se îndreaptă spre sud.

O serie de zăre anunță că Ales El-Fassi, liderul partidului naționalist marocan „Istiqlal”, și Mohamed El-Hidir, conducătorul „Frontului algerian al eliberării”, au dat publicității la Cairo un comunicat în care arată că mișcarea răsculatărilor din Maroc și Algeria se unește de acum înainte sub un comandament comun în scopul creării unei „Armate de eliberare a Africii de nord”. În declarație se spune că „armata de eliberare a Africii de nord a început operațiunile militare la 1 octombrie”.

„Unora li se acordă drepturi de stăpîn, altora li se impun obligații de rob”

Declarația lui Venizelos cu privire la N. A. T. O.

ATENA 5 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la Salonica, la 2 octombrie, Venizelos, cunoscut om politic din Grecia, fost ministru al Afacerilor Externe, a declarat: „Guvernul și aliații apreciază N.A.T.O. (organizația nordatlantică — N.R.) în mod straniu: ca și cum N.A.T.O. ar accorda unora drepturi de stăpîn și ar impune altora obligații de rob”.

Venizelos a subliniat lipsa de sprijin din partea membrilor N.A.T.O. în legătură cu evenimentele din Turcia. „Dimpotrivă, a arătat el, Grecia a primit un ultimatum — să se supună acestei uniuni”.

Venizelos a subliniat că țările membre ale N.A.T.O. au votat împotriva apelului adresat de Grecia Organizației Națiunilor Unite, în timp ce în sprînjul Greciei au votat țări care nu fac parte din N.A.T.O. „După recente evenimente, a spus în continuare Venizelos, se pune problema: Securitatea Greciei este oare pe deplin asigurată în condițiile orientării absolute spre alianța cu Occidentul? Vorbind despre aceasta, noi nu vrem să spunem că ar fi just să transformăm pe prietenii de ieri în dușmani și să trecem dintr-o tabără în alta. Dar fără îndoială, după ce s-a dovedit că securitatea noastră nu este suficient de trînică, Grecia trebuie să tindă spre găsirea unor garanții suplimentare pentru securitatea, independența și consolidarea pozițiilor sale internaționale în spiritul coexistenței pasnice a popoarelor al cărui început l-au pus șefii guvernelor celor patru țări la recenta conferință de la Geneva. Grecia trebuie să-și extindă relațiile internaționale, ducînd o politică de egală prietenie cu toate țările, fără excepție, cu condiția ca ele să respecte interesele și independența Greciei și să nu se amestec în treburile ei interne”.

Venizelos s-a pronunțat pentru dizolvarea parlamentului și pentru ținerea de noi alegeri.

Încetarea din viață a primului ministru al Greciei

ATENA 5 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că în noaptea de 4 spre 5 octombrie a încetat din viață la Atena mareșalul Papagos, primul ministru al Greciei.

ATENA 5 (Agerpres). — Într-un comunicat publicat în seara zilei de 5 octombrie de Curtea regală, se anunță că în urma decedului mareșalului Papagos, guvernul a demisionat. Regele Paul al Greciei a însărcinat cu formarea noului guvern pe Constantin Caramanlis, ministrul de Lucrări Publice în fostul cabinet al mareșalului Papagos.

Vizita delegației Sovietetului Suprem al U. R. S. S. în R. P. F. Iugoslavia

BERLGRAD 5 (Agerpres). — TASS În dimineața zilei de 4 octombrie delegația Sovietetului Suprem al U.R.S.S. a făcut o vizită președintelui Scurșinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia, M. Pjade.

În aceeași zi, delegația Sovietetului Suprem a depus o coroană de flori la mormîntul Eroului necunoscut de pe Aval. Apoi, delegația Sovietetului Suprem al U.R.S.S. a vizitat cîmtrul ostașilor iugoslavi și sovietici căzuți în lupte pentru

eliberarea Belgradului și a depus coroane.

În cursul după-amiezii, delegația Sovietetului Suprem al U.R.S.S. a luat parte la un prînz oferit în cinstea sa la sediul Scurșinei de președintele Scurșinei Populare Federative a Iugoslaviei, M. Pjade.

În cadrul prînzului, care s-a desfășurat într-o atmosferă excepțional de caldă, M. Pjade și A. P. Volkov au rostit cuvîntări.

Cuvîntarea rostită de M. Pjade

În cuvîntul său de salut, M. Pjade a spus: „Dragi prieteni, reprezentanți ai Sovietetului Suprem al Uniunii Sovietice, tovarășii!”

Sînt fericit că mi s-a oferit posibilitatea să vă salut din toată inima pe dvs., reprezentanți ai Sovietetului Suprem al Uniunii Sovietice, și să vă urez toate cele bune în cursul sederii dvs. în Republica Populară Federativă Iugoslavia. Recent, delegația noastră parlamentară s-a întors dintr-o marea și minunată dvs. țară, unde a fost primită atît de cordial de dvs., deputați ai poporului și de popoarele Uniunii Sovietice.

Ea s-a întors convinsă nu numai de marile realizări și uriașele eforturi constructive ale oamenilor sovietici, ci și de năzuința lor sinceră spre o pace trînică și colaborare pasnică între popoare și state. Vreau să subliniez de asemenea că delegația noastră parlamentară s-a întors dintr-o Uniunea Sovietică convinsă de simpatia sinceră a poporului sovietic pentru popoarele Iugoslaviei și de faptul că el sprijină în mod sincer politica de colaborare și de prietenie între Uniunea Sovietică și Republica Populară Federativă Iugoslavia.

Deputații populari și popoarele țării noastre văd în vizita dvs. în Iugoslavia nu numai o expresie a rezultatelor obținute pe calea normalizării relațiilor dintre țările noastre, ci și dorința celor două guverne ca prin cunoașterea reciprocă și prin înțelegere reciprocă să asigure și să traducă în viață în mod consecvent declarația de la Belgrad.

Acordăm o mare însemnătate vizitei dvs. în țara noastră, cu atît mai mult cu cît sîntem ferm convinși că contactele personale dintre oamenii de stat și deputații populari, ca și înțelegerea adevăratelor năzuințe și a stării de spirit ale popoarelor și a statelor, este calea cea mai sigură pentru întărirea reciprocă a încrederii atît de necesare lumii de astăzi.

Consider că voi fi în asentimentul dvs. dacă voi spune că, avînd în vedere trecutul trist, această dezvoltare cu succes și relativ rapidă a relațiilor noastre a fost posibilă datorită principiilor cu ade-

Cuvîntarea rostită de A. P. Volkov

Răspunzînd la cuvîntarea de salut a lui M. Pjade, A. P. Volkov, conducătorul delegației Sovietetului Suprem al U.R.S.S., a spus:

Tovarășe președinte! Dragi tovarășii! Delegația Sovietetului Suprem al U.R.S.S. ar dori înainte de toate să exprime cordiale mulțumiri Scurșinei Populare Federative a Republicii Populare Federative Iugoslavia pentru invitația adresată Sovietetului Suprem al U.R.S.S. de a vizita înmîna voastră țara de a cunoaște îndeaproape viața și poporul nostru. Acceptînd această invitație, noi, reprezentanți ai parlamentului sovietic, am pîșit cu mare satisfacție și bucurie pe pîmîntul Iugoslaviei, care ne este prietenă, iar astăzi înmîna voastră adresăm popoarele Iugoslaviei cuvinte calde de salut în numele tuturor popoarelor Uniunii Sovietice internaționale.

Fiind pe deplin și întru totul de acord cu cuvintele președintelui Scurșinei Populare Federative, tovarășul Pjade, despre însemnătatea contactului personal între parlamentele noastre pentru întărirea prieteniei și înțelegerii reciproce, am dori să ne exprimăm de asemenea ferma convingere că schimbul de delegații parlamentare poate constitui o bază minunată pentru colaborarea strînsă în toate domeniile vieții economice, politice și culturale.

Normalizarea relațiilor dintre țările noastre a constituit în mod incontestabil unul din cel mai importanți factori în acțiunea de micșorare a încordării internaționale,

o întărirea păcii și securității în întreaga lume.

Poporul sovietic a primit cu mare satisfacție declarația de la Belgrad și măsurile ulterioare întreprinse de guvernele noastre pentru dezvoltarea acestei declarații și năzuințele în mod sincer ca prietenia noastră să se dezvolte și mai mult, să fie mai puternică și mai trînică decît a fost înainte de perioada de care nouă, ca și vouă, ne este acum foarte greu să ne amintim.

Delegația Sovietetului Suprem al U.R.S.S. ar dori sincer ca în urma vizitei făcute în țara noastră ca și în urma vizitei delegației Scurșinei Populare Federative a Iugoslaviei în Uniunea Sovietică să se lege relații trînică bazate pe încredere și stimă reciprocă și corespunzînd în întregime năzuințelor pasnice ale popoarelor noastre.

A. P. Volkov a încheiat cu cuvinte de salut în cinstea prieteniei popoarelor iugoslavi și sovietic, în cinstea eroului popor iugoslav a slăvitului Partid Comunist Iugoslav, a Comitetului său Central și a conducătorului poporului iugoslav, mareșalul Tito.

Iordania și Libanul sprijină acordul încheiat de Egipt cu Cehoslovacia

PARIS 5 (Agerpres). — După cum anunță din Amman corospondentul agenției France Presse, Camera deputaților a Iordaniei a hotărît în ședința ei din 4 octombrie să trimită lui Abdel Naser, primul ministru al Egiptului, o telegramă de felicitări în legătură cu achiziționarea cu succes de către Egipt a armamentului în Cehoslovacia.

BEIRUT 5 (Agerpres). — Associated Press transmite: Parlamentul libanez a acordat vot de încredere guvernului, după ce primul ministru a dat asigurări că Libanul nu va adera la nici unul din pactele militare ale puterilor occidentale. Parlamentul a adoptat de asemenea o rezoluție în care aprobă „pasul curajoș” întreprins de Egipt, care a încheiat un acord pentru cumpărarea de armament din Cehoslovacia.

Petroliștii din R. P. R. în vizită la Baku

BAKU 5 (Agerpres). — TASS transmite: La Baku s-a aflat timp de citeva zile o delegație de muncitori din industria petroliferă a R.P.R. Delegația este condusă de Ion Frătăițu, secretar al Comitetului Central al sindicatului muncitorilor din industria petroliferă, chimică și gaz metan din R.P.R. În timpul sederii în capitala Azerbaidjanului, membrii delegației au luat cunoștință de metode de extracție și prelucrare a șteiului, folosite în Uniunea Sovietică. Ei au vizitat rafinăria din Baku, exploatarea petroliferă, așezări muncitorești.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATR: BARRIERUL DIN SEVILLA — Teatrul de Operă și Ballet al R.P.R.; MIEIUL TURBAT — Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala C.C.S.); CITADELA SPĂRIMĂTĂ — Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala studio); IMPARATIUL LUI MACHIDON — Teatrul Armatei (sala Maghierei); CERȘERII — Teatrul Municipal; ANI DE PRIBEGIE — Teatrul Tineretului; SLUGĂ LA DOI SAJĂ — Teatrul Municipal; C.F.R. Gălăței; CER CUVINTUL — Ansamblul de Estradă al R.P.R. (sala din Calea Victoriei nr. 174); ARENA CURĂLII — Cîrcul de stat (sala nr. 17 și 20).

CINEMATOGRAFIE: MELODIA — PIERDUTA — Patria, Filmul Sîrbu, București, Libertății; REPUBLICA DE 1940 — LIRE STERLINE — Republica, I. G. Frimu; ÎNVINGĂTORII — Maghiere; O NOAPTE DE AMINIRI — Înfrîntarea între popoare, Lumina; Un ciclu de filme în cinstea celei de-a 10-a aniversări a F.M. — RASA SARE SOARELE — Maxim Gorki; FPO — Elena Pavel, Al. Popov; ACIULI — LITATEA ÎN IMAGINI, CAMPIONATELE EUROPEENE DE BASCHEI MASCULINE, ASPECTE DE LA SĂRBĂTORIREA ZILEI DE 23 AUGUST 1955, CINTECUL PREȘIEI — Timpori Noi; ERNST THAELMANN — Victoria; JUCĂTORII DE REZERVA — Tineretului; TAINUL — Centrul, Aria; NU DE PARTE DE VARSOVIA — Gh. Doja; O AVENTURĂ PE COASTA ATLANTICULUI — Cultural; ORI ZONTIUR FARA SPRIȘIT — Unirea, Olga Bunica; NECINSCUTA DIN TAXI — Vasile Roșă, M. Șilor; NICHOLAS NICKLEBY — 8 Martie; LIBE-

LULA — C. David; TINEBTE ZBUCHINATA — Al. Sahia; LUMINA FĂRĂLUI — Flacăra; BILA LOTIE — Carpall, M. Emnescu; BOIUL DIN KULAM — Muna; ROMA, ORELE II — T. Vladimirescu; BUN VENIT D-LE MĂRȘAL — Miodin; N.A. DANSAI DECIT O VARA — 23 AUGUST, I. Mai; SUFLETE ÎMPREIERIE — Donca Simo; FUL, PĂRĂRĂLULU — Iile Pînălure, DRAGOSTEA UNEI FEMEIE — Poplar, Aurel Vișcu; PUTEREA DRAGOSTEI — Voiga; SALARIUL GROAZII — 8 Mai; LIIACHII — N. Bălcescu; INAMICUL PUBLIC — 2. În și beuul major, pentru pian și orchestră — solist: H. Steurer — și „Simfonia a V-a în do major” de Beethoven.

CONCERT SIMFONIC

Azi, 6 octombrie 1955, la orele 19.45, posturile noastre de radio vor transmite pe programul I, din sala Ateneului R.P.R., concertul Simfonic nr. 1, în care vor participa artiștii din R. D. Germană alături în țara noastră. Concertul va fi dirijat de G. Philizer. În program: Ivertura la simfonie „Freischütz”, de Weber; Balans — „Concertul nr. 2. În și beuul major, pentru pian și orchestră” — solist: H. Steurer — și „Simfonia a V-a în do major” de Beethoven.